

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

58. årgang

9. februar 2015

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

2015/C 046/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2015/C 046/02 Sag C-678/11: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 11. december 2014 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien (Traktatbrud — artikel 56 TEUF og EØS-aftalens artikel 36 — tjenesteydelser, der udbydes i Spanien af pensionsfonde og forsikringsselskaber, som er etableret i en anden medlemsstat — erhvervspensionsordninger — pligt til at udpege en i Spanien hjemmehørende skatterepresentant — restriktiv karakter — begrundelse — effektiv skattekontrol og bekæmpelse af skatteunddragelse — proportionalitet) 2

2015/C 046/03 Sag C-113/13: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 11. december 2014 — Azienda sanitaria locale n. 5 »Spezzino«, ANPAS Associazione Nazionale Pubblica Assistenza — Comitato Regionale Liguria og Regione Liguria mod San Lorenzo Società Cooperativa Sociale og Croce Verde Cogema Cooperativa Sociale Onlus (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — sygetransport — national lovgivning, der fortrinsvis forbeholder udøvelsen af virksomhed vedrørende sygetransport for offentlige sygehuse for registrerede frivillige organisationer, der opfylder de lovmæssige krav — forenelighed med EU-retten — offentlige kontrakter — artikel 49 TEUF og 56 TEUF — direktiv 2004/18/EF — blandede tjenesteydelser, der både er omfattet af bilag II A og bilag II B til direktiv 2004/18 — artikel 1, stk. 2, litra a) og d) — begrebet »offentlig tjenesteydelseskontrakt« — gensidigt bebyrdende — modydelse, der består i godtgørelse af omkostninger) 3

2015/C 046/04	Sag C-128/13: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 11. december 2014 — Cruz & Companhia Lda mod Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP (IFAP) og Caixa Central — Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo, CRL (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal da Relação de Lisboa — Portugal) (Præjudiciel forelæggelse — landbrug — forordning (EØF) nr. 3665/87 — artikel 4, stk. 1, og artikel 13 — forordning (EØF) nr. 2220/85 — artikel 19, stk. 1, litra a) — eksportrestitutioner — restitutionens forudbetaling — betingelser for frigivelse af den sikkerhed, der er stillet for tilbagebetaling af forudbetalingen)	3
2015/C 046/05	Forenede sager C-148/13 — C-150/13: Domstolens dom (Store Afdeling) af 2. december 2014 — A (sag C-148/13), B (sag C-149/13) og C (sag C-150/13) mod Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — direktiv 2004/83/EF — minimumsstandarder for anerkendelse af flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus — artikel 4 — vurdering af kendsgerningerne og omstændighederne — fremgangsmåde ved vurderingen — accept af bestemte beviser — rækkevidden af de kompetente nationale myndigheders beføjelser — frygt for forfølgelse på grund af den seksuelle orientering — forskelle mellem på den ene side de grænser, der vedrører vurderingen af erklæringer og dokumentation eller beviser for så vidt angår en asylansøgers påståede seksuelle orientering, og på den anden side de grænser, som finder anvendelse på vurderingen af disse elementer vedrørende andre årsager til forfølgelse — direktiv 2005/85/EF — minimumsstandarder for procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus i medlemsstaterne — artikel 13 — kravene til den personlige samtale — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 1 — menneskelig værdighed — artikel 7 — respekt for privatliv og familieliv)	4
2015/C 046/06	Sag C-196/13: Domstolens dom (Store Afdeling) af 2. december 2014 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — direktiv 75/442/EØF, 91/689/EØF og 1999/31/EF — håndtering af affald — Domstolens dom, der fastslår et traktatbrud — undladelse af opfyldelse — artikel 260, stk. 2, TEUF — økonomiske sanktioner — tvangsbøde — fast beløb)	5
2015/C 046/07	Sag C-212/13: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 11. december 2014 — František Ryneš mod Úřad pro ochranu osobních údajů (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nejvyšší správní soud — Den Tjekkiske Republik) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 95/46/EF — beskyttelse af fysiske personer — behandling af personoplysninger — begrebet »udøvelse af rent personlige eller familiemæssige aktiviteter«)	6
2015/C 046/08	Sag C-243/13: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 4. december 2014 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Sverige (Traktatbrud — miljø — direktiv 2008/1/EF — integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening — eksisterende anlæg — godkendelsesprocedure — igangværende procedurer — Domstolens dom, hvori det blev fastslået, at der forelå et traktatbrud — manglende gennemførelse — artikel 260, stk. 2, TEUF — bødestrafte — fast beløb — tvangsbøde)	7
2015/C 046/09	Sag C-249/13: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 11. december 2014 — Khaled Boudjlida mod Préfet des Pyrénées-Atlantiques (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal administratif de Pau — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse — visum, asyl, indvandring og andre politikker i forbindelse med den frie bevægelighed for personer — direktiv 2008/115/EF — tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold — princippet om overholdelse af retten til forsvar — retten til at blive hørt forud for vedtagelsen af en afgørelse, der kan påvirke en tredjelandstatsborger med ulovligt opholds interesser — afgørelse om tilbagesendelse — retten til at blive hørt, inden der træffes afgørelse om tilbagesendelse — indholdet af denne ret)	7
2015/C 046/10	Sag C-261/13 P: Domstolens dom (Store Afdeling) af 9. december 2014 — Peter Schönberger mod Europa-Parlamentet (Appel — andragende indgivet til Parlamentet — afgørelse om henlæggelse af andragendet — annullationssøgsmål — begrebet »anfægtelig retsakt«)	8

2015/C 046/11	Sag C-295/13: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 4. december 2014 — H, som kurator for G.T. GmbH mod H. K. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Darmstadt — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — retligt samarbejde i civile sager — kompetence for retterne i den medlemsstat, hvor der er indledt en insolvensbehandling, til at afgøre et søgsmål i forbindelse med insolvensen, der er anlagt mod en sagsøgt, som er bosat i et tredjeland — søgsmål mod direktøren for et selskab med påstand om godtgørelse af betalinger, der blev foretaget efter selskabets insolvens, eller efter at det var blevet fastslået, at selskabet var teknisk insolvent)	9
2015/C 046/12	Sag C-315/13: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 3. december 2014 — straffesag mod Edgard Jan De Clercq m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van eerste aanleg te Mechelen — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — fri udveksling af tjenesteydelser — artikel 56 TEUF og 57 TEUF — direktiv 96/71/EF — artikel 3, stk. 1 og 10 — direktiv 2006/123/EF — artikel 19 — national lovgivning, som pålægger den person, hos hvem der udføres arbejde af udstationerede arbejdstagere eller praktikanter, at indsende en anmeldelse for de personer, der ikke er i stand til at fremlægge et bevis for modtagelse af den anmeldelse, der burde have været foretaget til værtsmedlemsstaten af deres arbejdsgiver, der er etableret i en anden medlemsstat — strafferetlig sanktion)	10
2015/C 046/13	Sag C-378/13: Domstolens dom (Store Afdeling) af 2. december 2014 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik (Traktatbrud — direktiv 75/442/EØF — håndtering af affald — Domstolens dom, der fastslår et traktatbrud — undladelse af opfyldelse — artikel 260, stk. 2, TEUF — økonomiske sanktioner — fast beløb og tvangsbøde)	10
2015/C 046/14	Sag C-413/13: Domstolens dom (Første Afdeling) af 4. december 2014 — FNV Kunsten Informatie en Media mod Staat der Nederlanden (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof te 's Gravenhage — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — konkurrence — artikel 101 TEUF — materielt anvendelsesområde — kollektive overenskomster — bestemmelse, der fastsætter et minimumshonorar for selvstændige tjenesteydere — begrebet »virksomhed« — begrebet »arbejdstager«)	11
2015/C 046/15	Sag C-440/13: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 11. december 2014 — Croce Amica One Italia Srl mod Azienda Regionale Emergenza Urgenza (AREU) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — offentlige tjenesteydelseskontrakter — direktiv 2004/18/EF — direktiv 89/665/EØF — ansøgerens eller tilbudsgiverens personlige forhold — foreløbig tildeling af kontrakten — strafferetlig efterforskning mod den valgte tilbudsgivers juridiske repræsentant — den ordregivende myndigheds afgørelse om ikke at tildele en kontrakt endeligt og om at tilbagekalde udbuddet — domstolskontrol)	12
2015/C 046/16	Sag C-467/13 P: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 9. oktober 2014 — Industries Chimiques du Fluor SA (ICF) mod Europa-Kommissionen (Appel — karteller — verdensmarkedet for aluminiumfluorid — ret til forsvar — indholdet af klagepunktsmeddelelsen — beregning af bødens størrelse — Retningslinjerne af 2006 for beregning af bøder — punkt 18 — den samlede værdi af de afsatte varer og tjenester, som overtrædelsen omfatter — begrundelsespligt — rimelig frist — nedsættelse af bødens størrelse)	13
2015/C 046/17	Sag C-513/13 P: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 4. december 2014 — Kongeriget Spanien mod Europa-Kommissionen (Appel — samhørighedsfonden — projekt vedrørende kloakering og spildevandsrensning af byspildevand fra byen Zaragoza (Spanien) — nedsættelse af finansiel bistand — forsinkelse foreligger — manglende overholdelse af den fastsatte frist — følger)	13
2015/C 046/18	Sag C-576/13: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 11. december 2014 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien (Traktatbrud — artikel 49 TEUF — etableringsfrihed — havneselskaber — forvaltning af arbejdskraft til udførelse af godshåndteringsydelser — forbud mod brug af arbejdsmarkedet)	14

2015/C 046/19	Sag C-590/13: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 11. december 2014 — Idexx Laboratories Italia srl mod Agenzia delle Entrate (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — indirekte beskatning — moms — sjette direktiv — artikel 18 og 22 — fradragsret — erhvervelser inden for Fællesskabet — omvendt betalingspligt — materielle betingelser — formelle betingelser — manglende overholdelse af de formelle betingelser)	14
2015/C 046/20	Sag C-677/13: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 11. december 2014 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik (Traktatbrud — miljø — direktiv 1999/31/EF — artikel 6, litra a), artikel 8, artikel 9, litra a)-c), artikel 11, stk. 1, og artikel 12 — direktiv 2008/98/EF — artikel 13 og 23 samt artikel 36, stk. 1 — affaldshåndtering — deponering af affald — ingen gyldig tilladelse til deponering — funktionsforstyrrelse i deponeringsanlæggets drift)	15
2015/C 046/21	Sag C-31/14 P: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 11. december 2014 — Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) mod Kessel medintim GmbH, tidligere Kessel Marketing & Vertriebs GmbH og Janssen-Cilag GmbH (Appel — EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om registrering af ordmærket Premeno — indsigelse rejst af indehaveren af det ældre nationale ordmærke Pramino — begrænsning af de varer, der er omfattet af ansøgningen om registrering som EF-varemærke — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 43, stk. 1)	16
2015/C 046/22	Sag C-253/14 P: Appel iværksat den 26. maj 2014 af FTI Touristik GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 21. marts 2014 i sag T-81/13 — FTI Touristik GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	16
2015/C 046/23	Sag C-259/14 P: Appel iværksat den 23. maj 2014 af AD til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 23. marts 2014 i sag T-110/14, ADR Center Srl mod Europa-Kommissionen	17
2015/C 046/24	Sag C-483/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 31. oktober 2014 — KA Finanz AG mod Sparkassen Versicherung AG Vienna Insurance Group	17
2015/C 046/25	Sag C-484/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgerichts München I (Tyskland) den 3. november 2014 — Tobias Mc Fadden mod Sony Music Entertainment Germany GmbH.	18
2015/C 046/26	Sag C-493/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzgericht — Außenstelle Linz (Østrig) den 6. november 2014 — Dilly's Wellnesshotel GmbH.	21
2015/C 046/27	Sag C-496/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul Sibiu (Rumænien) den 6. november 2014 — Den rumænske stat mod Tamara Văraru og Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării	21
2015/C 046/28	Sag C-500/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale ordinario di Torino (Italien) den 10. november 2014 — Ford Motor Company mod Wheeltrims srl.	22
2015/C 046/29	Sag C-501/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 10. november 2014 — EL-EM-2001 Ltd. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága	23
2015/C 046/30	Sag C-525/14: Sag anlagt den 20. november 2014 — Europa-Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik.	23

2015/C 046/31	Sag C-543/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour constitutionnelle (Belgien) den 27. november 2014 — Ordre des barreaux francophones et germanophone m.fl. mod Conseil des ministres.	24
2015/C 046/32	Sag C-545/14 P: Appel iværksat den 27. november 2014 af Aguy Clement Georgias, Trinity Engineering (Private) Ltd og Georgiadis Trucking (Private) Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 18. september 2014 i sag T-168/12, Georgias m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen.	25
2015/C 046/33	Sag C-552/14 P: Appel iværksat den 1. december 2014 af Canon Europa NV til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 16. september 2014 i sag T-34/11, Canon Europa NV mod Europa-Kommissionen.	27
2015/C 046/34	Sag C-553/14 P: Appel iværksat den 1. december 2014 af Kyocera Mita Europe BV til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 16. september 2014 i sag T-35/11, Kyocera Mita Europe BV mod Europa-Kommissionen	27
2015/C 046/35	Sag C-557/14: Sag anlagt den 4. december 2014 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik.	28
2015/C 046/36	Sag C-558/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Spanien) den 5. december 2014 — Mimoun Khachab mod Delegación de Gobierno en Álava	31
2015/C 046/37	Sag C-562/14 P: Appel iværksat den 5. december 2014 af Kongeriget Sverige til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 25. september 2014 i sag T-306/12, Darius Nicolai Spirlea og Mihaela Spirlea mod Europa-Kommissionen	31
2015/C 046/38	Sag C-563/14 P: Appel iværksat den 5. december 2014 af Dansk Automat Brancheforening til prøvelse af dom afsagt den 26. september 2014 af Retten (Femte Afdeling) i sag T-601/11, Dansk Automat Brancheforening mod Europa-Kommissionen.	32
2015/C 046/39	Sag C-565/14 P: Appel iværksat den 8. december 2014 af Romonta GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 26. september 2014 i sag T-614/13, Romonta GmbH mod Europa-Kommissionen	33
2015/C 046/40	Sag C-568/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona (Spanien) den 9. december 2014 — Ismael Fernández Oliva mod Caixabank S.A.	34
2015/C 046/41	Sag C-569/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona (Spanien) den 9. december 2014 — Jordi Carné Hidalgo og Anna Aracil Gracia mod Catalunya Banc, S. A.	35
2015/C 046/42	Sag C-570/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado Mercantil N° 3 de Barcelona (Spanien) den 9. december 2014 — Nuria Robirosa Carrera og César Romera Navales mod Banco Popular Español S.A.	36
2015/C 046/43	Sag C-573/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Belgien) den 11. december 2014 Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides — mod Mostafa Lounani.	36
Retten		
2015/C 046/44	Sag T-544/08: Rettens dom af 12. december 2014 — Hansen & Rosenthal og H&R Wax Company Vertrieb mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — markedet for paraffinvoks — beslutning, hvorved der fastslås en overtrædelse af artikel 81 EF — fastsættelse af priser — bevis for overtrædelse — retningslinjerne for beregning af bøder af 2006 — ret til forsvar — beregning af værdien af afsætningen — overtrædelsens grovhed — forbud mod tilbagevirkende gyldighed — ligebehandling — proportionalitet).	38

2015/C 046/45	Sag T-550/08: Rettens dom af 12. december 2014 — Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — markedet for paraffinvoks — samordning og forhøjelse af priser — fastsættelse af priser — retningslinjerne for beregning af bøder af 2006 — ret til forsvar — bevis for overtrædelse — forældelse)	38
2015/C 046/46	Sag T-551/08: Rettens dom af 12. december 2014 — H&R ChemPharm mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — markedet for paraffinvoks — beslutning, hvori der fastslås en overtrædelse af artikel 81 EF — fastsættelse af priser — bevis for overtrædelse — retningslinjerne for beregning af bøder af 2006 — referenceperiode — beregning af værdien af afsætningen — overtrædelsens grovhed — fusion i perioden for overtrædelsen — ligebehandling — proportionalitet)	39
2015/C 046/47	Sag T-558/08: Rettens dom af 12. december 2014 — Eni mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — markedet for paraffinvoks — beslutning, der fastslår en overtrædelse af 81 EF — fastsættelse af priser — bevis for overtrædelse — retningslinjerne af 2006 for beregning af bøder — ligebehandling — skærpende omstændigheder — gentagelsestilfælde — begrundelsespligt — formildende omstændigheder — stærkt begrænset deltagelse — uagtsom overtrædelse — ret til forsvar — fuld prøvelsesret)	40
2015/C 046/48	Sag T-562/08: Rettens dom af 12. december 2014 — Repsol Lubricantes y Especialidades m.fl. mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — markedet for paraffinvoks — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — fastsættelsen af priser og opdeling af markeder — bevis for, at der foreligger et kartel — overtrædelsens varighed — retningslinjerne for beregningen af bøder — ligebehandling — uskyldsformodningen — tilregning af ulovlig adfærd — et moderselskabs ansvar for de overtrædelser af konkurrencereglerne, som dets datterselskaber har begået — afgørende indflydelse udøvet af moderselskabet — formodning i tilfælde af en kapitalandel på 100 %)	40
2015/C 046/49	Sag T-10/09: Rettens dom af 11. december 2014 — Formula One Licensing mod KHIM — ESPN Sports Media (F1-LIVE) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket F1-LIVE — det ældre EF-figurmærke F1 og de ældre nationale ordmærker og det ældre internationale ordmærke F1 Formula 1 — relative registreringshindringer — artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, i forordning (EF) nr. 40/94 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009]).	41
2015/C 046/50	Sag T-251/11: Rettens dom af 11. december 2014 — Østrig mod Kommissionen (Statsstøtte — elektricitet — Statsstøtte til energiintensive virksomheder — østrigsk lov om grøn elektricitet — afgørelse, hvorved en støtte erklæres uforenelig med det indre marked — begrebet statsstøtte — statsmidler — tilregning til staten — selektiv karakter — generel gruppefritagelsesforordning — magtfordrejning — ligebehandling)	42
2015/C 046/51	Sag T-269/11: Rettens dom af 12. december 2014 — Xeda International mod Kommissionen (Plantebeskyttelsesmidler — ethoxyquin som aktivt stof — ikke optaget i bilag I til direktiv 91/414/EØF — tilbagekaldelse af godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder dette aktivstof — forordning (EF) nr. 2229/2004 — forordning (EF) nr. 33/2008 — fremskyndet procedure for vurdering — åbenbart urigtigt skøn — ret til forsvar — proportionalitet — berettiget forventning)	42
2015/C 046/52	Sag T-487/11: Rettens dom af 12. december 2014 — Banco Privado Português og Massa Insolvente do Banco Privado Português mod Kommissionen (Statsstøtte — finanssektoren — statsgaranti i tilknytning til et banklån — støtte, der har til formål at afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi — artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF — afgørelse, der erklærer en støtte uforenelig med det indre marked — rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder — overensstemmelse med Kommissionens meddelelser om støtte til den finansielle sektor i forbindelse med finanskrisen — berettiget forventning — begrundelsespligt).	43

2015/C 046/53	Sag T-643/11: Rettens dom af 12. december 2014 — Crown Equipment (Suzhou) og Crown Gabelstapler mod Rådet (Dumping — import af håndbetjente palletrucks og væsentlige dele dertil med oprindelse i Kina — fornyet prøvelse — artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1225/2009 — ret til forsvar — faktisk vildfarelse — åbenbart urigtigt skøn — begrundelsespligt).	44
2015/C 046/54	Sag T-235/12: Rettens dom af 11. december 2014 — CEDC International mod KHIM Underberg (form som et græsstrå i en flaske) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om et tredimensionalt EF-varemærke — form som et græsstrå i en flaske — ældre nationalt tredimensionalt varemærke — reel brug af det ældre varemærke — artikel 75 og artikel 76, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 — fremlæggelse af beviser for første gang for appelkammeret — skønsmæssig beføjelse i henhold til artikel 76, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 — begrundelsespligt)	44
2015/C 046/55	Sag T-480/12: Rettens dom af 11. december 2014 — Coca-Cola mod KHIM — Mitico (Master) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket Master — de ældre EF-figurmærker Coca-Cola og det ældre nationale figurmærke C — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009 — lighed mellem tegnene — beviser vedrørende den erhvervsmæssige brug af det ansøgte varemærke)	45
2015/C 046/56	Sag T-102/13: Rettens dom af 11. december 2014 — Heli-Flight mod EASA (Civil luftfart — ansøgning om godkendelse af flyvebetingelserne for en helikopter af typen Robinson R66 — afgørelse om afslag fra EASA — annullationssøgsmål — rækkevidden af klagenævnets kontrol — rækkevidden af Rettens efterprøvelse — passivitetssøgsmål — ansvar uden for kontraktforhold).	46
2015/C 046/57	Sag T-105/13: Rettens dom af 12. december 2014 — Ludwig Schokolade mod KHIM — Immergut (TrinkFix) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket TrinkFix — det ældre nationale og det ældre EF-ordmærke Drinkfit — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — lighed mellem varer og tjenesteydelser — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009).	46
2015/C 046/58	Sag T-173/13: Rettens dom af 12. december 2014 — Selo Medical mod KHIM — biosyn Arzneimittel (SELOGYN) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket SELOGYN — ældre nationalt ordmærke SELESYN — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — afslag på registrering).	47
2015/C 046/59	Sag T-304/13 P: Rettens dom af 11. december 2014 — van der Aat m.fl. mod Kommissionen (Appel — personalesag — tjenestemænd- løn — årlig tilpasning af vederlag og pensioner til tjenestemænd og andre ansatte — justeringskoefficient for de tjenestemænd og andre ansatte, der gør tjeneste i Varese — vedtægtens artikel 64-65a — vedtægtens bilag IX — forordning (EU) nr. 1239/2010 — begrundelsespligt — aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — åbenbart urigtigt skøn)	48
2015/C 046/60	Sag T-405/13: Rettens dom af 12. december 2014 — Comptoir d'Épiculture mod KHIM — A-Rosa Akademie (da rosa) (EF-varemærker — indsigelsessag — international registreringsansøgning, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret — figurmærket da rosa — det tidligere EF-ordmærke aROSA — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009 og regel 22 i forordning (EF) nr. 2868/95)	48

2015/C 046/61	Sag T-440/13: Rettens dom af 11. december 2014 — »Millano« Krzysztof Kotas mod KHIM (formen på en chokoladeæske) (EF-varemærker — ansøgning om tredimensionalt EF-varemærke — formen på en chokoladeæske — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	49
2015/C 046/62	Sag T-512/13 P: Rettens dom af 12. december 2014 — AN mod Kommissionen (Appel — personalesag — tjenestemænd — psykisk chikane — vedtægtens artikel 22a, stk. 3 — undladelse af at træffe afgørelse — urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder).	49
2015/C 046/63	Sag T-591/13: Rettens dom af 12. december 2014 — Groupe Canal + mod KHIM (Euronews (News+)) (EF-varemærker — indsigtssag — ansøgning om EF-ordmærket News+ — det tidligere nationale ordmærke ACTU+ — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	50
2015/C 046/64	Sag T-601/13: Rettens dom af 12. december 2014 — Wilo mod KHIM (Pioneering for You) (EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket Pioneering for You — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	51
2015/C 046/65	Sag T-619/13 P: Rettens dom af 11. december 2014 — Faida mod EØSU (Appel — personalesag — tjenestemænd — psykisk chikane — undladt bistand og tilsidesættelse af omsorgspligt — retlig fejl — retten til forsvar)	51
2015/C 046/66	Sag T-712/13: Rettens dom af 11. december 2014 — Monster Energy mod KHIM (REHABILITATE) (EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket REHABILITATE — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)	52
2015/C 046/67	Sag T-43/14: Rettens dom af 12. december 2014 — Heidrick & Struggles International mod (THE LEADERSHIP COMPANY) (EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket THE LEADERSHIP COMPANY — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009).	52
2015/C 046/68	Sag T-766/14: Sag anlagt den 18. november 2014 — Actega Terra mod KHIM — Heidelberger Druckmaschinen (FoodSafe)	53
2015/C 046/69	Sag T-767/14: Sag anlagt den 17. november 2014 — Boomkwekerij van Rijn-de Bruyn mod CPVO — Artevos og Dachverband Kulturpflanzen- und Nutztiervielfalt (Oksana)	53
2015/C 046/70	Sag T-769/14: Sag anlagt den 14. november 2014 — CGI Luxembourg og Intrasoft International mod Parlamentet	54
2015/C 046/71	Sag T-776/14: Sag anlagt den 24. november 2014 — Red Lemon mod KHIM — Lidl Stiftung (ABTRONICX2)	55
2015/C 046/72	Sag T-787/14 P: Appel iværksat den 28. november 2014 af Den Europæiske Centralbank til prøvelse af Personalerettens dom af 18. september 2014 i sag F-26/12, Cerafogli mod ECB	56
2015/C 046/73	Sag T-792/14 P: Appel iværksat den 5. december 2014 af Eric Vanhalewyn til prøvelse af Personalerettens dom af 25. september 2014 i sag F-101/13, Osorio m.fl. mod EEAS	57
2015/C 046/74	Sag T-797/14: Sag anlagt den 6. december 2014 — Skype mod KHIM — Sky International (SKYPE)	58

2015/C 046/75	Sag T-802/14: Sag anlagt den 4. december 2014 — Laboratorios ERN mod KHIM — michelle menard (Lenah.C)	58
2015/C 046/76	Sag T-806/14: Sag anlagt den 3. december 2014 — August Storck mod OHMI (gengivelse af firkantet emballage i farverne hvid og blå)	59
2015/C 046/77	Sag T-809/14: Sag anlagt den 12. december 2014 — Italien mod Kommissionen	59
2015/C 046/78	Sag T-812/14: Sag anlagt den 12. december 2014 — BPC Lux 2 m.fl. mod Kommissionen	60
2015/C 046/79	Sag T-822/14: Sag anlagt den 12. december 2014 — Geilenkothen Fabrik für Schutzkleidung mod KHIM (Cottonfeel)	61

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2015/C 046/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 34 af 2.2.2015

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 26 af 26.1.2015

EUT C 16 af 19.1.2015

EUT C 7 af 12.1.2015

EUT C 462 af 22.12.2014

EUT C 448 af 15.12.2014

EUT C 439 af 8.12.2014

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 11. december 2014 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien

(Sag C-678/11) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — artikel 56 TEUF og EØS-aftalens artikel 36 — tjenesteydelser, der udbydes i Spanien af pensionsfonde og forsikringsselskaber, som er etableret i en anden medlemsstat — erhvervspensionsordninger — pligt til at udpege en i Spanien hjemmehørende skatterepresentant — restriktiv karakter — begrundelse — effektiv skattekontrol og bekæmpelse af skatteunddragelse — proportionalitet)

(2015/C 046/02)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved F. Jimeno Fernández og W. Roels, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien (ved A. Rubio González, som befuldmægtiget)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Den Franske Republik (ved G. de Bergues, D. Colas og J.- S. Pilczer, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 56 TEUF, idet det har vedtaget og opretholdt bestemmelserne i artikel 46, litra c), i Real Decreto Legislativo 1/2002, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley de Regulación de los Planes y Fondos de Pensiones (kongeligt lovdekret nr. 1/2002 om vedtagelse af den konsoliderede tekst til lov om regulering af pensionsordninger og pensionsfonde) af 29. november 2002 og artikel 86, stk. 1, i Real Decreto Legislativo 6/2004, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley de ordenación y supervisión de los seguros privados (kongeligt lovdekret nr. 6/2004 om vedtagelse af den konsoliderede tekst til lov om organiseringen og overvågningen af privatforsikringssektoren) af 29. oktober 2004, i henhold til hvilke pensionsfonde, som er etableret i andre medlemsstater end Kongeriget Spanien, og som udbyder erhvervspensionsordninger i denne medlemsstat, samt forsikringsselskaber, der driver virksomhed i Spanien efter reglerne om den frie udveksling af tjenesteydelser, har pligt til at udnævne en skatterepresentant, der er hjemmehørende i denne medlemsstat.
- 2) I øvrigt frifindes Kongeriget Spanien.
- 3) Europa-Kommissionen, Kongeriget Spanien og Den Franske Republik bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 73 af 10.3.2012.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 11. december 2014 — Azienda sanitaria locale n. 5 »Spezzino«, ANPAS Associazione Nazionale Pubblica Assistenza — Comitato Regionale Liguria og Regione Liguria mod San Lorenzo Società Cooperativa Sociale og Croce Verde Cogema Cooperativa Sociale Onlus (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-113/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — sygetransport — national lovgivning, der fortrinsvis forbeholder udøvelsen af virksomhed vedrørende sygetransport for offentlige sygehuse for registrerede frivillige organisationer, der opfylder de lovmæssige krav — forenelighed med EU-retten — offentlige kontrakter — artikel 49 TEUF og 56 TEUF — direktiv 2004/18/EF — blandede tjenesteydelser, der både er omfattet af bilag II A og bilag II B til direktiv 2004/18 — artikel 1, stk. 2, litra a) og d) — begrebet »offentlig tjenesteydelseskontrakt« — gensidigt bebyrdende — modydelse, der består i godtgørelse af omkostninger)

(2015/C 046/03)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Azienda sanitaria locale n. 5 »Spezzino«, ANPAS Associazione Nazionale Pubblica Assistenza — Comitato Regionale Liguria og Regione Liguria

Sagsøgte: San Lorenzo Società Cooperativa Sociale og Croce Verde Cogema Cooperativa Sociale Onlus

Procesdeltagere: Croce Rossa Italiana — Comitato regionale Liguria m.fl.

Konklusion

Artikel 49 TEUF og 56 TEUF skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning, der som den i hovedsagen omhandlede lovgivning bestemmer, at levering af akutte sygetransporter fortrinsvis og ved direkte tildeling uden nogen form for offentliggørelse skal betros frivillige organisationer, der har indgået aftale med det offentlige, for så vidt som den retlige og kontraktmæssige ramme, hvorunder organernes virksomhed udøves, rent faktisk bidrager til det sociale formål samt til forfølgelsen af formålene om solidaritet og budgetmæssig effektivitet, som denne lovgivning er støttet på.

⁽¹⁾ EUT C 156 af 1.6.2013.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 11. december 2014 — Cruz & Companhia Lda mod Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP (IFAP) og Caixa Central — Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo, CRL (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal da Relação de Lisboa — Portugal)

(Sag C-128/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — landbrug — forordning (EØF) nr. 3665/87 — artikel 4, stk. 1, og artikel 13 — forordning (EØF) nr. 2220/85 — artikel 19, stk. 1, litra a) — eksportrestitutioner — restitutionens forudbetaling — betingelser for frigivelse af den sikkerhed, der er stillet for tilbagebetaling af forudbetalingen)

(2015/C 046/04)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal da Relação de Lisboa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Cruz & Companhia Lda

Sagsøgte: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP (IFAP) og Caixa Central — Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo, CRL

Konklusion

Artikel 19, stk. 1, litra a), i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2220/85 om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen for sikkerhedsstillelse for landbrugsprodukter, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 3403/93 af 10. december 1993, skal fortolkes således, at den af eksportøren stillede sikkerhed med henblik på at sikre tilbagebetaling af en forudbetalt eksportrestitution ikke skal anses for ophørt, selv hvis det godtgøres, at eksportøren har fremlagt dokumentation for antagelsen af udførselsangivelsen og bevis for, at produkterne har forladt Unionens toldområde senest inden for en frist på 60 dage fra den nævnte antagelse, såvel som bevis for, at de pågældende produkter er blevet toldklareret i det importerende tredjeland, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af restitutionen, bl.a. betingelsen vedrørende sund og sædvanlig handelskvalitet af de eksporterede produkter, som fremgår af artikel 13 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3665/87 af 27. november 1987 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1829/94 af 26. juli 1994, ikke er opfyldt.

⁽¹⁾ EUT C 171 af 15.6.2013.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 2. december 2014 — A (sag C-148/13), B (sag C-149/13) og C (sag C-150/13) mod Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene)

(Forenede sager C-148/13 — C-150/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — direktiv 2004/83/EF — minimumsstandarder for anerkendelse af flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus — artikel 4 — vurdering af kendsgerningerne og omstændighederne — fremgangsmåde ved vurderingen — accept af bestemte beviser — rækkevidden af de kompetente nationale myndigheders beføjelser — frygt for forfølgelse på grund af den seksuelle orientering — forskelle mellem på den ene side de grænser, der vedrører vurderingen af erklæringer og dokumentation eller beviser for så vidt angår en asylansøgers påståede seksuelle orientering, og på den anden side de grænser, som finder anvendelse på vurderingen af disse elementer vedrørende andre årsager til forfølgelse — direktiv 2005/85/EF — minimumsstandarder for procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus i medlemsstaterne — artikel 13 — kravene til den personlige samtale — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 1 — menneskelig værdighed — artikel 7 — respekt for privatliv og familieliv)

(2015/C 046/05)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: A (sag C-148/13), B (sag C-149/13) og C (sag C-150/13)

Sagsøgt: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Procesdeltager: United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR)

Konklusion

- 1) Artikel 4, stk. 3, litra c), i Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse og artikel 13, stk. 3, litra a), i Rådets direktiv 2005/85/EF af 1. december 2005 om minimumsstandarder for procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus i medlemsstaterne skal fortolkes således, at bestemmelserne er til hinder for, at de kompetente nationale myndigheder, hvis afgørelse skal kunne efterprøves ved domstolene, i forbindelse med vurderingen af forholdene og omstændighederne vedrørende den påståede seksuelle orientering hos en asylansøger, hvis ansøgning er baseret på en frygt for forfølgelse på grund af denne orientering, foretager en vurdering af de af ansøgeren til støtte for dennes ansøgning afgivne erklæringer og fremlagte dokumentation og andre beviser gennem udspørgninger, der alene er baseret på stereotype forestillinger om homoseksuelle.
- 2) Artikel 4 i direktiv 2004/83, sammenholdt med artikel 7 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for, at de kompetente nationale myndigheder i forbindelse med denne vurdering forestår udførlige udspørgninger om en asylansøgers seksuelle adfærd.
- 3) Artikel 4 i direktiv 2004/83, sammenholdt med artikel 1 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for, at de nævnte myndigheder i forbindelse med denne vurdering accepterer beviser såsom, at den pågældende asylansøger udfører homoseksuelle handlinger, underkaster sig »tests« med henblik på at godtgøre sin homoseksualitet eller fremlægger videooptagelser af sådanne handlinger.
- 4) Artikel 4, stk. 3, i direktiv 2004/83 og artikel 13, stk. 3, litra a), i direktiv 2005/85 skal fortolkes således, at bestemmelserne er til hinder for, at de kompetente nationale myndigheder i forbindelse med denne vurdering fastslår, at den pågældende asylansøgers erklæringer er utroværdige, alene fordi ansøgeren ikke påberåbte sig sin påståede seksuelle orientering ved den første lejlighed, vedkommende blev givet til at redegøre for grundene til forfølgelse.

⁽¹⁾ EUT C 171 af 15.6.2013.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 2. december 2014 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik

(Sag C-196/13) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 75/442/EØF, 91/689/EØF og 1999/31/EF — håndtering af affald — Domstolens dom, der fastslår et traktatbrud — undladelse af opfyldelse — artikel 260, stk. 2, TEUF — økonomiske sanktioner — tvangsbøde — fast beløb)

(2015/C 046/06)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved D. Recchia, A. Alcover San Pedro og E. Sanfrutos Cano, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato G. Fiengo)

Konklusion

- 1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 260, stk. 1, TEUF, idet den ikke har vedtaget alle de nødvendige foranstaltninger for at opfylde dom Kommissionen mod Italien (C-135/05, EU:C:2007:250).

- 2) Den Italienske Republik tilpligtes at betale Europa-Kommissionen en halvårlig tvangsbøde, der skal indbetales på kontoen »Den Europæiske Unions egne indtægter«, regnet fra dagen for afsigelsen af nærværende dom og indtil opfyldelsen af dom Kommissionen mod Italien (EU:C:2007:250), beregnet — for så vidt angår den første periode på seks måneder efter denne afgørelse — fra udløbet af denne periode på grundlag af et indledende beløb fastsat til 42 800 000 EUR, hvorfra der trækkes et beløb på 400 000 EUR for hvert anlæg med farligt affald, der bringes i overensstemmelse med nævnte dom, og et beløb på 200 000 EUR for hvert af de øvrige anlæg, der bringes i overensstemmelse med den nævnte dom. Med henblik på de efterfølgende perioder på seks måneder beregnes tvangsbøden for hver periode ved denne periodes afslutning på grundlag af den tvangsbøde, der blev fastsat for den foregående periode, idet der på tilsvarende vis fratrækkes beløb svarende til de anlæg, der inden for den omhandlede periode på seks måneder er bragt i overensstemmelse med den dom, hvori tilsidesættelsen blev konstateret.
- 3) Den Italienske Republik betaler til Kommissionen et fast beløb på 40 mio. EUR, der skal indbetales på kontoen »Den Europæiske Unions egne indtægter«.
- 4) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 207 af 20.7.2013

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 11. december 2014 — František Ryněš mod Úřad pro ochranu osobních údajů (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nejvyšší správní soud — Den Tjekkiske Republik)

(Sag C-212/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 95/46/EF — beskyttelse af fysiske personer — behandling af personoplysninger — begrebet »udøvelse af rent personlige eller familiemæssige aktiviteter«)

(2015/C 046/07)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Nejvyšší správní soud

Parter i hovedsagen

Sagsøger: František Ryněš

Sagsøgt: Úřad pro ochranu osobních údajů

Konklusion

Artikel 3, stk. 2, andet led, i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger skal fortolkes således, at anvendelsen af et kamerateam, der anvendes til at optage videoer af personer, der kontinuerligt bliver opbevaret på en optagerenhed, såsom en harddisk, hvilket system er blevet installeret af en fysisk person på den pågældendes familiebolig med henblik på at beskytte boligens ejeres ejendom, sundhed og liv, idet dette system også overvåger et offentligt rum, ikke udgør behandling af personoplysninger, som foretages med henblik på udøvelse af rent personlige eller familiemæssige aktiviteter som omhandlet i denne bestemmelse.

⁽¹⁾ EUT C 207 af 20.7.2013.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 4. december 2014 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Sverige

(Sag C-243/13) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — miljø — direktiv 2008/1/EF — integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening — eksisterende anlæg — godkendelsesprocedure — igangværende procedurer — Domstolens dom, hvori det blev fastslået, at der forelå et traktatbrud — manglende gennemførelse — artikel 260, stk. 2, TEUF — bødestrafte — fast beløb — tvangsbøde)

(2015/C 046/08)

Processprog: svensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved S. Petrova og J. Enegren, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Sverige (ved E. Karlsson, A. Falk og S. Johannesson, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Kongeriget Sverige har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler det i henhold til artikel 260, stk. 1, TEUF, idet det ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af dom Kommissionen mod Sverige (C-607/10, EU:C:2012:192).
- 2) I det tilfælde, hvor det i pkt. 1 fastslåede traktatbrud fortsat består på tidspunktet for afsigelsen af denne dom, pålægges Kongeriget Sverige at betale til Kommissionen på kontoen »Den Europæiske Unions egne indtægter« en tvangsbøde på 4 000 EUR for hver dags forsinkelse med gennemførelsen af de nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af dom Kommissionen mod Sverige (EU: C:2012:192), regnet fra datoen for afsigelsen af denne dom og indtil datoen for opfyldelsen af nævnte dom.
- 3) Kongeriget Sverige pålægges at betale til Kommissionen på kontoen »Den Europæiske Unions egne indtægter« et fast beløb på 2 000 000 EUR.
- 4) Kongeriget Sverige betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 189 af 29.6.2013.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 11. december 2014 — Khaled Boudjlida mod Préfet des Pyrénées-Atlantiques (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal administratif de Pau — Frankrig)

(Sag C-249/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — visum, asyl, indvandring og andre politikker i forbindelse med den frie bevægelighed for personer — direktiv 2008/115/EF — tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold — princippet om overholdelse af retten til forsvar — retten til at blive hørt forud for vedtagelsen af en afgørelse, der kan påvirke en tredjelandstatsborger med ulovligt opholds interesser — afgørelse om tilbagesendelse — retten til at blive hørt, inden der træffes afgørelse om tilbagesendelse — indholdet af denne ret)

(2015/C 046/09)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal administratif de Pau

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Khaled Boudjlida

Sagsøgt: Préfet des Pyrénées-Atlantiques

Konklusion

Retten til at blive hørt i forbindelse med enhver procedure, således som den finder anvendelse i forbindelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, herunder navnlig artikel 6 heri, skal fortolkes således, at den, inden vedtagelsen af en afgørelse om tilbagesendelse, for en tredjelandsstatsborger med ulovligt ophold indebærer en ret til at tilkendegive sit synspunkt om lovligheden af sit ophold, om den eventuelle anvendelse af nævnte direktivs artikel 5 og 6, stk. 2-5, og om betingelserne for sin tilbagesendelse.

Derimod skal retten til at blive hørt i forbindelse med enhver procedure, således som den finder anvendelse i forbindelse med direktiv 2008/115, herunder navnlig artikel 6 heri, fortolkes således, at den ikke forpligter den kompetente nationale myndighed til forud for den høring, der afholdes med henblik på nævnte vedtagelse, at underrette tredjelandsstatsborgeren om, at myndigheden påtænker at træffe en afgørelse om tilbagesendelse, eller til at give meddelelse om de elementer, som den agter at lægge til grund for denne afgørelse, eller at give den berørte person en betænkningstid, inden den pågældende fremsætter sine bemærkninger, da nævnte tredjelandsstatsborger har mulighed for på en hensigtsmæssig og effektiv måde at fremsætte sit synspunkt med hensyn til ulovligheden af sit ophold og de hensyn, der i medfør af den nationale lovgivning kan begrunde, at den samme myndighed afholder sig fra at træffe en afgørelse om tilbagesendelse.

Retten til at blive hørt i forbindelse med enhver procedure, således som den finder anvendelse i forbindelse med direktiv 2008/115, herunder navnlig artikel 6 heri, skal fortolkes således, at en tredjelandsstatsborger inden vedtagelsen af en afgørelse om tilbagesendelse dog altid for egen regning kan indhente juridisk bistand i forbindelse med, at sidstnævnte skal afhøres af de kompetente nationale myndigheder, forudsat at dette ikke påvirker den hensigtsmæssige gennemførelse af proceduren og ikke bringer den effektive gennemførelse af direktiv 2008/115 i fare.

Retten til at blive hørt i forbindelse med enhver procedure, der er gældende inden for rammerne af direktiv 2008/115, herunder navnlig artikel 6 heri, skal fortolkes således, den ikke forpligter medlemsstaterne til at dække udgifterne til denne bistand inden for rammerne af gratis juridisk bistand.

⁽¹⁾ EUT C 189 af 29.6.2013.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 9. december 2014 — Peter Schönberger mod Europa-Parlamentet

(Sag C-261/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — andragende indgivet til Parlamentet — afgørelse om henlæggelse af andragendet — annullationssøgsmål — begrebet »anfægtelig retsakt«)

(2015/C 046/10)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Peter Schönberger (ved Rechtsanwalt O. Mader)

Den anden part i appelsagen: Europa-Parlamentet (ved U. Rösslein og E. Waldherr, som befuldmægtigede)

Konklusion

1) Appellen forkastes.

2) Peter Schönberger betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 207 af 20.7.2013.

**Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 4. december 2014 — H, som kurator for G.T. GmbH mod H. K.
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Darmstadt — Tyskland)**

(Sag C-295/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — retligt samarbejde i civile sager — kompetence for retterne i den medlemsstat, hvor der er indledt en insolvensbehandling, til at afgøre et søgsmål i forbindelse med insolvensen, der er anlagt mod en sagsøgt, som er bosat i et tredjeland — søgsmål mod direktøren for et selskab med påstand om godtgørelse af betalinger, der blev foretaget efter selskabets insolvens, eller efter at det var blevet fastslået, at selskabet var teknisk insolvent)

(2015/C 046/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Darmstadt

Parter i hovedsagen

Sagsøger: H, som kurator for G.T. GmbH

Sagsøgt: H.K.

Konklusion

- 1) Artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om konkurs skal fortolkes således, at retterne i den medlemsstat, på hvis område der er blevet indledt en insolvensbehandling af et selskabs aktiver, i medfør af denne bestemmelse har kompetence til at afgøre et søgsmål som det i hovedsagen omhandlede, der er anlagt af kuratoren for dette selskabs konkursbo mod selskabets direktør vedrørende godtgørelse af betalinger, der blev foretaget efter samme selskabs insolvens, eller efter at det var blevet fastslået, at selskabet var teknisk insolvent.
- 2) Artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 1346/2000 skal fortolkes således, at retterne i den medlemsstat, på hvis område der er blevet indledt en insolvensbehandling af et selskabs aktiver, har kompetence til at afgøre et søgsmål som det i hovedsagen omhandlede, der er anlagt af kuratoren for dette selskabs konkursbo mod selskabets direktør vedrørende godtgørelse af betalinger, der blev foretaget efter samme selskabs insolvens, eller efter at det var blevet fastslået, at selskabet var teknisk insolvent, såfremt direktøren ikke har bopæl i en anden medlemsstat, men, således som det er tilfældet i hovedsagen, i en stat, der er part i konventionen om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, undertegnet den 30. oktober 2007, hvis indgåelse blev godkendt på Fællesskabets vegne ved Rådets afgørelse 2009/430/EF af 27. november 2008.

⁽¹⁾ EUT C 226 af 3.8.2013.

**Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 3. december 2014 — straffesag mod Edgard Jan De Clercq m.fl.
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van eerste aanleg te Mechelen — Belgien)**

(Sag C-315/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — fri udveksling af tjenesteydelser — artikel 56 TEUF og 57 TEUF — direktiv 96/71/EF — artikel 3, stk. 1 og 10 — direktiv 2006/123/EF — artikel 19 — national lovgivning, som pålægger den person, hos hvem der udføres arbejde af udstationerede arbejdstagere eller praktikanter, at indsende en anmeldelse for de personer, der ikke er i stand til at fremlægge et bevis for modtagelse af den anmeldelse, der burde have været foretaget til værtsmedlemsstaten af deres arbejdsgiver, der er etableret i en anden medlemsstat — strafferetlig sanktion)

(2015/C 046/12)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van eerste aanleg te Mechelen

Parter i hovedsagen

Edgard Jan De Clercq, Emiel Amede Rosa De Clercq, Nancy Genevieve Wilhelmina Rottiers, Ermelinda Jozef Martha Tampère og Thermotec NV

Konklusion

Artikel 56 TEUF og 57 TEUF skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter modtagere af tjenester udført af arbejdstagere, der er udstationeret af en tjenesteyder med hjemsted i en anden medlemsstat, er forpligtet til, forud for beskæftigelsen af disse arbejdstagere, til de kompetente myndigheder at fremsende oplysninger til identifikation af arbejdstagerne, når disse ikke er i stand til at fremlægge et bevis for den anmeldelse, som deres arbejdsgiver burde have foretaget i denne værtsmedlemsstat inden påbegyndelsen af nævnte ydelse, da en sådan lovgivning kan være begrundet i beskyttelsen af et tvingende alment hensyn, såsom beskyttelsen af arbejdstagere eller bekæmpelsen af social svig, forudsat at det fastslås, at den er egnet til at sikre virkeliggørelsen af de formål, den forfølger, og ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at opfylde formålene, hvilket det tilkommer den nationale ret at undersøge.

⁽¹⁾ EUT C 252 af 31.8.2013.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 2. december 2014 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik

(Sag C-378/13) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 75/442/EØF — håndtering af affald — Domstolens dom, der fastslår et traktatbrud — undladelse af opfyldelse — artikel 260, stk. 2, TEUF — økonomiske sanktioner — fast beløb og tvangsbøde)

(2015/C 046/13)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Patakia, E. Sanfrutos Cano og A. Alcover San Pedro, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik (ved E. Skandalou, af bistået af teknisk ekspert V. Liogkas)

Konklusion

- 1) Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 260, stk. 1, TEUF, idet den ikke har truffet alle de nødvendige foranstaltninger for at opfylde dom Kommissionen mod Grækenland (C-502/03, EU:C:2005:592).
- 2) Den Helleniske Republik tilpligtes at betale Europa-Kommissionen en halvårlig tvangsbøde, der skal indbetales på kontoen »Den Europæiske Unions egne indtægter«, regnet fra dagen for afsigelsen af nærværende dom og indtil opfyldelsen af dom Kommissionen mod Grækenland (EU:C:2005:592), for så vidt som det i domskonklusionens punkt 1 fastslåede traktatbrud fortsat består på denne dato, beregnet — for så vidt angår det første periode på seks måneder efter denne afsigelse — fra udløbet af denne periode på grundlag af et indledende beløb fastsat til 14 520 000 EUR, hvorfra der trækkes et beløb på 40 000 EUR for hvert ukontrolleret affaldsbortskaffelsesanlæg, der var omfattet af det fastslåede traktatbrud, og som enten er nedlukket eller rehabiliteret efter den 13. maj 2014, samt et beløb på 80 000 EUR for de berørte anlæg, der både er blevet nedlukket og rehabiliteret siden denne dato. Med henblik på de efterfølgende perioder på seks måneder beregnes tvangsbøden for hver periode ved denne periodes afslutning på grundlag af den tvangsbøde, der blev fastsat for den foregående periode, idet der på tilsvarende vis fratrækkes beløb svarende til de nedlukninger og rehabiliteringer, som har fundet sted i løbet af den pågældende periode på seks måneder, af anlæg, som var omfattet af det fastslåede traktatbrud.
- 3) Den Helleniske Republik betaler til Kommissionen et fast beløb på 10 mio. EUR, der skal indbetales på kontoen »Den Europæiske Unions egne indtægter«.
- 4) Den Helleniske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 260 af 7.9.2013.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 4. december 2014 — FNV Kunsten Informatie en Media mod Staat der Nederlanden (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof te 's Gravenhage — Nederlandene)

(Sag C-413/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — konkurrence — artikel 101 TEUF — materielt anvendelsesområde — kollektive overenskomster — bestemmelse, der fastsætter et minimumshonorar for selvstændige tjenesteydere — begrebet »virksomhed« — begrebet »arbejdstager«)

(2015/C 046/14)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Gerechtshof te 's Gravenhage

Parter i hovedsagen

Sagsøger: FNV Kunsten Informatie en Media

Sagsøgt: Staat der Nederlanden

Konklusion

EU-retten skal fortolkes således, at en bestemmelse i en kollektiv overenskomst som den i hovedsagen omhandlede, der fastsætter et minimumshonorar for selvstændige tjenesteydere, som er tilknyttet en af de arbejdstagerorganisationer, der er aftalepart, og som for arbejdsgiveren i henhold til en kontrakt om enkeltstående opgaver udfører den samme aktivitet som denne arbejdsgivers øvrige ansatte, kun er undtaget fra artikel 101 TEUF's anvendelsesområde, såfremt disse tjenesteydere er »falske selvstændige«, dvs. tjenesteydere, der befinder sig i en med disse arbejdstagere sammenlignelig situation. Det påhviler den forelæggende ret at foretage en sådan efterprøvelse.

⁽¹⁾ EUT C 325 af 9.11.2013.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 11. december 2014 — Croce Amica One Italia Srl mod Azienda Regionale Emergenza Urgenza (AREU) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Italien)

(Sag C-440/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — offentlige tjenesteydelseskontrakter — direktiv 2004/18/EF — direktiv 89/665/EØF — ansøgerens eller tilbudsgiverens personlige forhold — foreløbig tildeling af kontrakten — strafferetlig efterforskning mod den valgte tilbudsgivers juridiske repræsentant — den ordregivende myndigheds afgørelse om ikke at tildele en kontrakt endeligt og om at tilbagekalde udbuddet — domstolskontrol)

(2015/C 046/15)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Croce Amica One Italia Srl

Sagsøgt: Azienda Regionale Emergenza Urgenza (AREU)

Procesdeltager: Consorzio Lombardia Sanità

Konklusion

- 1) Artikel 41, stk. 1, artikel 43 og 45 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter skal fortolkes således, at i de tilfælde, hvor betingelserne for at anvende de udelukkelsesgrunde, der er fastsat i denne artikel 45, ikke er opfyldt, er denne artikel ikke til hinder for, at en ordregivende myndighed beslutter ikke at indgå en offentlig kontrakt, som har været udbudt, og ikke at tildele denne kontrakt endeligt til en tilbudsgiver, som var den eneste tilbageværende tilbudsgiver, og som havde fået tildelt kontrakten foreløbigt.
- 2) EU-retten på området for offentlige kontrakter, herunder artikel 1, stk. 1, tredje afsnit, i Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/66/EF af 11. december 2007, skal fortolkes således, at den kontrol, som er fastsat i denne bestemmelse, udgør en kontrol af, at de afgørelser, der træffes af de ordregivende myndigheder, som har til formål at sikre overholdelsen af de relevante bestemmelser i EU-retten, eller de hertil udstedte nationale gennemførelsesbestemmelser, er lovlige, uden at denne kontrol kan begrænses til blot en undersøgelse af, om den ordregivende myndigheds afgørelser er vilkårlige. Dette udelukker imidlertid ikke, at den nationale lovgiver har mulighed for at tildele de kompetente nationale retsinstanser beføjelser til at udøve kontrol af, om sådanne afgørelser er hensigtsmæssige.

⁽¹⁾ EUT C 344 af 23.11.2013.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 9. oktober 2014 — Industries Chimiques du Fluor SA (ICF) mod Europa-Kommissionen

(Sag C-467/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — karteller — verdensmarkedet for aluminiumfluorid — ret til forsvar — indholdet af klagepunktsmeddelelsen — beregning af bødens størrelse — Retningslinjerne af 2006 for beregning af bøder — punkt 18 — den samlede værdi af de afsatte varer og tjenester, som overtrædelsen omfatter — begrundelsespligt — rimelig frist — nedsættelse af bødens størrelse)

(2015/C 046/16)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Industries Chimiques du Fluor SA (ICF) (ved advokaterne P. Wytinck og D. Gillet)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved E. Gippini Fournier og N. von Lingen, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Industries Chimiques du Fluor (ICF) betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 336 af 16.11.2013.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 4. december 2014 — Kongeriget Spanien mod Europa-Kommissionen

(Sag C-513/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — samhørighedsfonden — projekt vedrørende kloakering og spildevandsrensning af byspildevand fra byen Zaragoza (Spanien) — nedsættelse af finansiel bistand — forsinkelse foreligger — manglende overholdelse af den fastsatte frist — følger)

(2015/C 046/17)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Kongeriget Spanien (ved A. Rubio González, som befuldmægtiget)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved G. Valero Jordana og A. Steiblyté, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Rettens dom af i sagen Kongeriget Spanien mod Europa-Kommissionen (sag T-358/08) ophæves.
- 2) Kommissionens beslutning K(2008) 3249 af 25. juni 2008 om nedsættelse af den støtte, der blev ydet af Samhørighedsfonden til Kongeriget Spanien for projekt nr. 96/11/61/018 — »Saneamiento de Zaragoza«, annulleres.
- 3) Europa-Kommissionen betaler Kongeriget Spaniens sagsomkostninger og bærer sine egne omkostninger, både i sagen i første instans og i appelsagen.

⁽¹⁾ EUT C 336 af 16.11.2013.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 11. december 2014 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien

(Sag C-576/13) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — artikel 49 TEUF — etableringsfrihed — havneselskaber — forvaltning af arbejdskraft til udførelse af godshåndteringsydelser — forbud mod brug af arbejdsmarkedet)

(2015/C 046/18)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved L. Nicolae og S. Pardo Quintillán, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien (ved A. Rubio González, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Kongeriget Spanien har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler det i henhold til artikel 49 TEUF, ved at kræve, at virksomheder fra andre medlemsstater, der ønsker at udøve godshåndteringsvirksomhed i spanske havne af almen interesse, dels skal registreres hos »Sociedad Anónima de Gestion de Estibadores Portuarios« (aktieselskabet til administration af havnearbejdere), og i givet fald eje kapitalandele i selskabet, dels i første række skal rekruttere arbejdstagere, der er stillet til rådighed af dette selskab, hvoraf et minimumsantal heraf skal fastansættes.
- 2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 24 af 25.1.2014.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 11. december 2014 — Idexx Laboratories Italia srl mod Agenzia delle Entrate (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione — Italien)

(Sag C-590/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — indirekte beskatning — moms — sjette direktiv — artikel 18 og 22 — fradragsret — erhvervelser inden for Fællesskabet — omvendt betalingspligt — materielle betingelser — formelle betingelser — manglende overholdelse af de formelle betingelser)

(2015/C 046/19)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Idexx Laboratories Italia srl

Sagsøgt: Agenzia delle Entrate

Konklusion

Artikel 18, stk. 1, litra d), og artikel 22 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 91/680/EØF af 16. december 1991, skal fortolkes således, at disse bestemmelser indeholder formelle betingelser for fradragsretten, hvis tilsidesættelse, under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede, ikke medfører en fortabelse af denne ret.

⁽¹⁾ EUT C 24 af 25.1.2014.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 11. december 2014 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik

(Sag C-677/13) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — miljø — direktiv 1999/31/EF — artikel 6, litra a), artikel 8, artikel 9, litra a)-c), artikel 11, stk. 1, og artikel 12 — direktiv 2008/98/EF — artikel 13 og 23 samt artikel 36, stk. 1 — affaldshåndtering — deponering af affald — ingen gyldig tilladelse til deponering — funktionsforstyrrelse i deponeringsanlæggets drift)

(2015/C 046/20)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Patakia og E. Sanfrutos Cano, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik (ved E. Skandalou, som befuldmægtiget)

Konklusion

1) For så vidt angår deponeringsanlægget i Kiato:

- har den Helleniske Republik tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i medfør af artikel 13 og artikel 36, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver, idet den ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger for at affaldshåndteringen på det omhandlede anlæg sker uden at menneskers sundhed bringes i fare, og uden at miljøet skades, og for at forbyde henkastning, dumpning eller ukontrolleret bortskaffelse af affald på det omhandlede anlæg
- har den Helleniske Republik tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i medfør af artikel 8 og artikel 9, litra a)-c), og artikel 11, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald og i medfør af artikel 23 i direktiv 2008/98, idet den har tolereret, at driften af dette anlæg sker uden en gyldig tilladelse til deponering, som overholder de betingelser og det indhold, der er fastsat for udstedelsen af en sådan tilladelse, og følgelig uden at affaldsindehaveren eller operatøren af anlægget før leveringen af det omhandlede affald eller under leveringen kan bevise, at det nævnte affald kan deponeres på anlægget i overensstemmelse med de betingelser, der er defineret i tilladelsen
- har Den Helleniske Republik tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i medfør af artikel 12, litra a), i direktiv 1999/31, idet den ikke har sikret, at operatøren i driftsfasen for en deponering gennemfører det kontrol- og overvågningsprogram, der er specificeret i bilag III til dette direktiv.

2) I frifindes Den Helleniske Republik.

3) Den Helleniske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 52 af 22.2.2014.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 11. december 2014 — Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) mod Kessel medintim GmbH, tidligere Kessel Marketing & Vertriebs GmbH og Janssen-Cilag GmbH

(Sag C-31/14 P) ⁽¹⁾

(Appel — EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om registrering af ordmærket Premeno — indsigelse rejst af indehaveren af det ældre nationale ordmærke Pramino — begrænsning af de varer, der er omfattet af ansøgningen om registrering som EF-varemærke — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 43, stk. 1)

(2015/C 046/21)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

De andre parter i appelsagen: Kessel medintim GmbH, tidligere Kessel Marketing & Vertriebs GmbH (ved Rechtsanwalt A. Jacob) og Janssen-Cilag GmbH (ved Rechtsanwältin M. Wenz)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) betaler sagens omkostninger.
- 3) Janssen-Cilag GmbH bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 102 af 7.4.2014.

Appel iværksat den 26. maj 2014 af FTI Touristik GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 21. marts 2014 i sag T-81/13 — FTI Touristik GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-253/14 P)

(2015/C 046/22)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: FTI Touristik GmbH (ved Rechtsanwältin A. Parr)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Anbringender og væsentligste argumenter

Den Europæiske Unions Domstol (Sjette Afdeling) har ved kendelse af 11. december 2014 afvist appellen og truffet afgørelse om, at appellanten betaler sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 23. maj 2014 af AD til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 23. marts 2014 i sag T-110/14, ADR Center Srl mod Europa-Kommissionen

(Sag C-259/14 P)

(2015/C 046/23)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: ADR Center Srl (ved advocate L. Tantalò og advocate G. De Palo,)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Domstolen (Femte Afdeling) har ved kendelse af 4. december 2014 afvist appellen.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 31. oktober 2014 — KA Finanz AG mod Sparkassen Versicherung AG Vienna Insurance Group

(Sag C-483/14)

(2015/C 046/24)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: KA Finanz AG

Sagsøgt: Sparkassen Versicherung AG Vienna Insurance Group

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 1, stk. 2, litra e), i konventionen om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser af 1980 (herefter: »Rom-konventionen«) ⁽¹⁾ fortolkes således, at undtagelsen af området »selskabsret« omfatter
  - a. omdannelser såsom fusioner og spaltninger og
  - b. bestemmelsen om kreditorbeskyttelse i artikel 15 i Rådets tredje direktiv 78/855/EØF af 9. oktober 1978 med hjemmel i traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om fusioner af aktieselskaber ⁽²⁾, i forbindelse med omdannelser?
- 2) Er resultatet det samme, såfremt artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/35/EU af 5. april 2011 om fusioner af aktieselskaber finder anvendelse ⁽³⁾?
- 3) Dersom første og andet spørgsmål besvares bekræftende, spørges: Fører undtagelsen af området i henhold til Rom I-forordningens artikel 1, stk. 2, litra d) — som efterfølgende bestemmelse til Rom-konventionens ⁽⁴⁾ artikel 1, stk. 2, litra e) — til samme resultat, eller skal denne fortolkes anderledes? I givet fald hvordan?
- 4) Kan der af den primære EU-ret, såsom etableringsfriheden i henhold til artikel 49 TEUF, tjenesteydelsesfriheden i henhold til artikel 56 TEUF eller de frie kapital- og betalingsbevægelser i henhold til artikel 63 TEUF udledes regler for lovvalget for behandling af fusioner, navnlig om det er den nationale ret i staten for det overtagende selskab eller den nationale ret for det selskab, der overtages, der finder anvendelse?

- 5) Dersom fjerde spørgsmål besvares benægtende, spørges: Kan der af den afledte EU-ret, såsom Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/56/EF af 26. oktober 2005 om grænseoverskridende fusioner af selskaber med begrænset ansvar ⁽⁵⁾ eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/35/EU af 5. april 2011 om fusioner af aktieselskaber, eller Rådets sjette direktiv 82/891/EØF af 17. december 1982 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om spaltning af aktieselskaber ⁽⁶⁾, udledes principper for den lovvalgsretlige behandling, navnlig om det er den nationale ret i staten for det overtagende selskab eller den nationale ret for det selskab, der overtages, som finder anvendelse, eller kan der i henhold til nationale lovvalgsregler frit afgøres, hvilken materiel national ret der tages udgangspunkt i?
- 6) Skal artikel 15 i Rådets tredje direktiv 78/855/EØF af 9. oktober 1978 med hjemmel i traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om fusioner af aktieselskaber fortolkes således, at emittenten over for indehavere af andre værdipapirer end aktier, hvortil der er knyttet særrettigheder, navnlig i forbindelse med efterstillede obligationer, er berettiget til at afslutte retsforholdet og lade rettighedshaverne udgå af formuefællesskabet i tilfælde af en grænseoverskridende fusion?
- 7) Er resultater det samme, såfremt artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/35/EU af 5. april 2011 om fusioner af aktieselskaber finder anvendelse?

⁽¹⁾ 80/934/EØF: Konvention om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser åbnet for undertegnelse i Rom den 19.6.1980 (EFT L 295, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 295, s. 36.

⁽³⁾ EUT L 110, s. 1.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17.6.2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I) (EUT L 177, s. 6).

⁽⁵⁾ EUT L 310, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 378, s. 47.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgerichts München I (Tyskland) den 3. november 2014 — Tobias Mc Fadden mod Sony Music Entertainment Germany GmbH

(Sag C-484/14)

(2015/C 046/25)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht München I

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Tobias Mc Fadden

Sagsøgt: Sony Music Entertainment Germany GmbH

Præjudicielle spørgsmål

1) Første spørgsmål:

Skal artikel 12, stk. 1, første sætningsled, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked («direktivet om [org. s. 17] elektronisk handel») ⁽¹⁾ sammenholdt med artikel 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationsamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked («direktivet om elektronisk handel») sammenholdt med artikel 1, nr. 2, i direktiv 98/34/EF ⁽²⁾, som ændret ved direktiv 98/48/EF, fortolkes således, at »normalt [...] mod betaling» betyder, at den nationale ret skal fastslå, om

- a. den konkret berørte person, der påberåber sig at være tjenesteyder, normalt udbyder denne konkrete tjenesteydelse mod betaling,

eller

- b. der i det hele taget findes udbydere på markedet, der udbyder den pågældende tjenesteydelse eller sammenlignelige tjenesteydelser mod betaling,

eller

- c. de fleste af de pågældende eller sammenlignelige tjenesteydelser udbydes mod betaling?

2) Andet spørgsmål:

Skal artikel 12, stk. 1, første sætningsled, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked («direktivet om elektronisk handel») fortolkes således, at »levering af [org. s. 19] adgang til et kommunikationsnet« betyder, at en levering i henhold til direktivet alene forudsætter, at det ønskede resultat indtræder, idet adgangen til et kommunikationsnet (f.eks. internettet) leveres?

3) Tredje spørgsmål:

Skal artikel 12, stk. 1, første sætningsled, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked («direktivet om elektronisk handel») sammenholdt med artikel 2, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig [org. s. 20] elektronisk handel, i det indre marked («direktivet om elektronisk handel») fortolkes således, at der »leveres« i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 2, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked («direktivet om elektronisk handel»), når blot informationssamfundstjenesten rent faktisk stilles til rådighed, i det konkrete tilfælde et åbent WLAN, eller kræves der f.eks. derudover en »anprisning«?

4) Fjerde spørgsmål:

Skal artikel 12, stk. 1, første sætningsled, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked («direktivet om elektronisk handel») fortolkes således, at »ikke [...] ansvarlig for den transmitterede information« betyder, at en person, der har været udsat for en krænkelse af ophavsrettigheder, principielt eller i al fald for så vidt angår den første konstaterede overtrædelse ikke kan gøre eventuelle krav om undladelse, erstatning, betaling af omkostninger til påtale og retsgebyrer gældende over for internetudbyderen?

5) Femte spørgsmål:

Skal artikel 12, stk. 1, første sætningsled, sammenholdt med artikel 12, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked («direktivet om elektronisk handel») fortolkes således, at medlemsstaterne ikke kan tillade den nationale ret i en hovedsag at udstede et påbud over for internetudbyderen, hvorefter denne fremover skal undlade at give tredjemand mulighed for via en konkret internetforbindelse at levere et bestemt ophavsretligt beskyttet værk ad elektronisk vej via fildeling på internettet?

6) Sjette spørgsmål:

Skal artikel 12, stk. 1, første sætningsled, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked («direktivet om elektronisk handel») fortolkes således, at bestemmelsen i artikel 14, stk. 1, litra b), i direktiv 2000/31/EF under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede, skal finde tilsvarende anvendelse på et krav om undladelse?

7) Syvende spørgsmål:

Skal artikel 12, stk. 1, første sætningsled, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked («direktivet om elektronisk handel») sammenholdt med artikel 2, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked («direktivet om elektronisk handel») fortolkes således, at der ikke stilles andre krav til en tjenesteyder, end at der er tale om en fysisk eller juridisk person, som leverer en informationssamfundstjeneste?

8) Ottende spørgsmål:

Såfremt det syvende spørgsmål besvares benægtende, hvilke yderligere krav skal der da stilles til en tjenesteyder inden for rammerne af fortolkningen af artikel 2, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked («direktivet om elektronisk handel»)?

9) Niende spørgsmål:

a) Skal artikel 12, stk. 1, første sætningsled, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked («direktivet om elektronisk handel») under hensyntagen til den eksisterende beskyttelse af den intellektuelle ejendomsret, der er sikret ved de grundlæggende rettigheder og som følger af ejendomsretten (artikel 17, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder), samt de bestemmelser til beskyttelse af den intellektuelle ejendomsret, navnlig ophavsretten, der er fastsat i følgende direktiver:

- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet,
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder

samt under hensyntagen til retten til information og den grundlæggende ret i Unionen til frit at oprette og drive egen virksomhed (artikel 16 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder)

fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at en national ret i en hovedsag træffer en afgørelse, hvorved internetudbyderen pålægges fremover at undlade at give tredjemand mulighed for via en konkret internetforbindelse at levere et bestemt ophavsretligt beskyttet værk eller dele deraf ad elektronisk vej via fildeling på internettet og pålægges at betale sagens omkostninger, idet det overlades til internetudbyderen at vælge, hvilke tekniske foranstaltninger han konkret vil vælge for at efterkomme dette påbud?

b) Gælder dette også, såfremt internetudbyderen reelt kun kan efterkomme rettens forbud ved at nedlægge internetforbindelsen eller forsyne den med kodeordsbeskyttelse eller ved at undersøge al kommunikation via denne forbindelse med henblik på, om det pågældende ophavsretligt beskyttede værk på ny transmitteres i strid med gældende lovregler, når dette fra begyndelsen står klart og ikke først viser sig i forbindelse med fuldbyrdelses- eller sanktionsproceduren?

⁽¹⁾ EUT L 178, s. 1)

⁽²⁾ Europa-parlamentets og Rådets direktiv 98/48/EF af 20.7.1998 om ændring af direktiv 98/34/EF om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter (EFT L 217, s. 18).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzgericht — Außenstelle Linz (Østrig)
den 6. november 2014 — Dilly's Wellnesshotel GmbH**

(Sag C-493/14)

(2015/C 046/26)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzgericht — Außenstelle Linz

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Dilly's Wellnesshotel GmbH

Sagsøgt: Finanzamt Linz

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Strider det mod EU-retten, såfremt en støtteordning er baseret på den særlige procedure i artikel 25 i den generelle gruppefritagelsesforordning ⁽¹⁾ med henblik på at blive fritaget for anmeldelsespligten i henhold til artikel 108, stk. 3, TEUF, men ikke overholder forskellige forpligtelser i kapitel I i den generelle gruppefritagelsesforordning og desuden heller ikke indeholder en henvisning til den generelle gruppefritagelsesforordning?
- 2) Strider det mod EU-retten, såfremt en støtteordning er baseret på den særlige procedure i artikel 25 i den generelle gruppefritagelsesforordning, der gælder for støtte til miljøbeskyttelse, men betingelserne i kapitel II — dvs. støtte til miljøbeskyttelsesforanstaltninger og energibesparende foranstaltninger i henhold til artikel 17, nr. 1), i den generelle gruppefritagelsesforordning — ikke foreligger?
- 3) Er EU-retten til hinder for en national ordning, som ikke indeholder nogen tidsbegrænsning og heller ingen henvisning til den periode, der er anført i fritagelsesmeddelelsen, således at den begrænsning af godtgørelsen af energiafgifter til ti år, der kræves i artikel 25, stk. 3, i den generelle gruppefritagelsesforordning, kun fremgår af fritagelsesmeddelelsen?

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 800/2008 af 6.8.2008 om visse former for støttes forenelighed med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 87 og 88 (Generel gruppefritagelsesforordning) (EUT L 214, s. 3).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul Sibiu (Rumænien) den 6. november 2014
— Den rumænske stat mod Tamara Văraru og Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării**

(Sag C-496/14)

(2015/C 046/27)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul Sibiu

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Den rumænske stat, repræsenteret ved Administrația Județeană a Finanțelor Publice Sibiu på vegne af Ministerul Finanțelor Publice

Sagsøgt: Tamara Văraru og Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

Præjudicielt spørgsmål

Skal bestemmelserne i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union, artikel 20, artikel 21, stk. 1, artikel 24, stk. 1, artikel 34, stk. 1 og 2, og artikel 52 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder samt artikel 4 i forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger ⁽¹⁾ fortolkes således, at de er til hinder for nationale bestemmelser som OUG nr. 111/2010, der fastlægger forskellig behandling med hensyn til andenfødte, tredjefødte osv. ved flerbørnsfødsler, førstefødte ved flerbørnsfødsler og børn født ved enkeltbarnsfødsler?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29.4.2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (Tekst af relevans for EØS og for Schweiz) (EUT L 166 s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale ordinario di Torino (Italien) den 10. november 2014 — Ford Motor Company mod Wheeltrims srl

(Sag C-500/14)

(2015/C 046/28)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale ordinario di Torino

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ford Motor Company

Sagsøgt: Wheeltrims srl

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en anvendelse af artikel 14 i direktiv 98/71 ⁽¹⁾ og artikel 110 i forordning (EF) nr. 6/2002 ⁽²⁾, hvorefter producenterne af reservedele og tilbehør tildeles retten til at benytte tredjemands registrerede varemærker, så den endelige køber kan genetablere det sammensatte produkts oprindelige udseende, herunder i det tilfælde, hvor indehaveren af varemærkeretten anbringer det omhandlede kendetegn på den reservedel eller det tilbehør, som monteres på det sammensatte produkt således, at kendetegnet er synligt udadtil og bidrager til det sammensatte produkts udseende, foreneligt med EU-retten?
- 2) Skal reparationsklausulen i artikel 14 i direktiv 98/71 og artikel 110 i forordning (EF) nr. 6/2002 fortolkes således, at den skaber en subjektiv rettighed for tredjemandsproducenter af reservedele og tilbehør, og omfatter denne subjektive rettighed da retten for disse tredjemænd til at benytte andres registrerede varemærke til reservedele og tilbehør som en undtagelse fra bestemmelserne i forordning nr. 207/2009 ⁽³⁾ og direktiv 89/104/EF ⁽⁴⁾, herunder i det tilfælde, hvor indehaveren af varemærkeretten også anbringer det omhandlede kendetegn på den reservedel eller det tilbehør, som monteres på det sammensatte produkt således, at kendetegnet er synligt udadtil og bidrager til det sammensatte produkts udseende?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/71/EF af 13.10.1998 om retlig beskyttelse af mønstre (EFT L 289, s. 28).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12.12.2001 om EF-design (EFT L 3, s. 1).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 19).

⁽⁴⁾ Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21.12.1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EFT L 40, s. 19).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
(Ungarn) den 10. november 2014 — EL-EM-2001 Ltd. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi
Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága**

(Sag C-501/14)

(2015/C 046/29)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: EL-EM-2001 Ltd.

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 19, stk. 1, i forordning (EF) nr. 561/2006 ⁽¹⁾ fortolkes således, at de nødvendige foranstaltninger for at iværksætte en sanktion, som en medlemsstat fastsætter og pålægger for en overtrædelse, kun kan finde anvendelse på den person, som har begået den pågældende overtrædelse?

Med andre ord: På baggrund af bestemmelserne i artikel 18 i forordning (EF) nr. 561/2006 er en national bestemmelse, hvorefter de nødvendige foranstaltninger for at iværksætte en sanktion, som en medlemsstat fastsætter og pålægger, finder anvendelse på en (fysisk eller juridisk) person, da i strid med medlemsstaternes forpligtelse i henhold til artikel 19, stk. 1, første punktum, i forordning (EF) nr. 561/2006, når det under den administrative procedure ikke er blevet konstateret, at denne person har begået en overtrædelse?

- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, skal artikel 19, stk. 1, i forordning (EF) [nr. 561/2006] da fortolkes således, at en foranstaltning, der iværksættes over for tredjemand (en fysisk eller juridisk person) for en overtrædelse, som en anden person har begået, betragtes som en sanktion, der pålægges denne, uanset hvordan den benævnes, når det ikke er blevet konstateret, at den pågældende tredjemand har begået en overtrædelse?
- 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende, er en national bestemmelse, hvorefter det er muligt at pålægge en anden (fysisk eller juridisk) person en sanktion — som kaldes foranstaltning, men som har sanktionerende indhold — i forbindelse med iværksættelse af den sanktion, der pålægges for en overtrædelse begået af føreren, i så fald i strid med det forbud mod mere end én sanktion, der henvises til i artikel 19, stk. 1, i forordning (EF) [nr. 561/2006]?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 af 15.3.2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 samt ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 (EUT L 102, s. 1).

Sag anlagt den 20. november 2014 — Europa-Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik

(Sag C-525/14)

(2015/C 046/30)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved P. Němečková og G. Wilms, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Tjekkiske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Tjekkiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 34 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ved ikke at anerkende bestemte nederlandske kontrolstempler, navnlig kontrolstempler fra Waarborg Holland.

— Den Tjekkiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

1. Ved ikke at anerkende bestemte nederlandske kontrolstempler begrænser Den Tjekkiske Republik den frie bevægelighed for ædle metaller, der er forsynet med disse kontrolstempler, og for genstande, som er produceret af disse metaller.
2. Selv om ædelt metal er blevet stemplet af en filial til et nederlandsk kontrolorgan beliggende i et tredjeland, skal sådanne produkter behandles på samme måde som varer med oprindelse i Den Europæiske Union, da de ædle metaller er blevet stemplet i overensstemmelse med nederlandsk lovgivning og endeligt overgår til fri omsætning.
3. Den Tjekkiske Republik har ikke godtgjort, at den eventuelle begrænsning af den frie bevægelighed for varer er egnet til at sikre opfyldelsen af det forfulgte mål om forbrugerbeskyttelse og ikke går videre, end hvad der er nødvendigt for at nå det.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour constitutionnelle (Belgien) den 27. november 2014 — Ordre des barreaux francophones et germanophone m.fl. mod Conseil des ministres

(Sag C-543/14)

(2015/C 046/31)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour constitutionnelle

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Ordre des barreaux francophones et germanophone m.fl.,

Vlaams Netwerk van Vereniging van armen het woord nemen ASBL m.fl.,

Jimmy Tessens m.fl.,

Orde van Vlaamse Balies,

Ordre des avocats du barreau d'Arlon m.fl.

Sagsøgt: Conseil des ministres

Præjudicielle spørgsmål

1. a) Er Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾, hvorefter de ydelser, der leveres af advokater, er undergivet momspligtig, uden at der derved i lyset af retten til juridisk bistand og princippet om den processuelle ligestilling af sagens parter tages hensyn til, om en borger, der ikke er berettiget til retshjælp, er momspligtig eller ikke-momspligtig, forenelig med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder sammenholdt med artikel 14 i den internationale konvention om civile og politiske rettigheder og artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder, for så vidt som denne artikel tillægger enhver ret til en retfærdig rettergang, muligheden for at lade sig rådgive, forsvare og repræsentere og indebærer en ret til retshjælp til dem, der ikke har tilstrækkelige midler, hvis en sådan hjælp er nødvendig for at sikre effektiv adgang til domstolsprøvelse?
- b) Er Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 af de samme grunde forenelig med artikel 9, stk. 4 og 5, i konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, undertegnet i Århus den 25. juni 1998, for så vidt som disse bestemmelser fastsætter en ret til domstolsadgang, der ikke må være uoverkommelig dyr, og som skal etableres i form af »passende støtteordninger til at fjerne eller reducere finansielle og andre barrierer for adgangen til klage og domstolsprøvelse«?

- c) Er de ydelser, som en advokat leverer inden for rammerne af en national retshjælpsordning, omfattet af de tjenesteydelser, der er omhandlet i artikel 132, stk. 1, litra g), i direktiv 2006/112/EF, og som har nær sammenhæng med velfærd og social sikring, eller er de fritaget i henhold til en anden bestemmelse i direktivet? Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, er direktiv 2006/112/EF, når det fortolkes således, at det ikke er muligt at momsfritage de ydelser, som en advokat leverer til en borger, der er berettiget til retshjælp i henhold til en national retshjælpsordning, da foreneligt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder sammenholdt med artikel 14 i den internationale konvention om civile og politiske rettigheder og artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder?
2. Såfremt spørgsmål 1 a) — 1 c), besvares benægtende, er artikel 98 i direktiv 2006/112/EF, der ikke giver mulighed for at anvende en nedsat momssats på de ydelser, der leveres af advokater, i givet fald afhængigt af, om en borger, der ikke er berettiget til retshjælp, er momspligtig eller ej, da foreneligt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder sammenholdt med artikel 14 i den internationale konvention om civile og politiske rettigheder og artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder, for så vidt som denne artikel tillægger enhver ret til en retfærdig rettergang, muligheden for at lade sig rådgive, forsvare og repræsentere og indebærer en ret til retshjælp til dem, der ikke har tilstrækkelige midler, hvis en sådan hjælp er nødvendig for at sikre effektiv adgang til domstolsprøvelse?
3. Såfremt spørgsmål 1 a) — 1 c) besvares benægtende er artikel 132 i direktiv 2006/112/EF da foreneligt med lighedsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling i artikel 20 og 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder samt artikel 9 i traktaten om Den Europæiske Union sammenholdt med chartrets artikel 47, for så vidt som advokatydelser ikke er nævnt blandt de former for virksomhed af almen interesse, der er momsfritage i medfør af denne bestemmelse, selv om andre tjenesteydelser, der udgør virksomhed af almen interesse såsom ydelser præsteret af det offentlige postvæsen, forskellige lægeydelser eller ydelser, der vedrører undervisning og sport, eller kulturelle ydelser, er fritaget, og da denne forskelsbehandling af advokatydelser og de ydelser, der er momsfritage i henhold til direktivets artikel 132, giver anledning til væsentlig tvivl, idet advokatydelser bidrager til at sikre overholdelsen af visse grundlæggende rettigheder?
4. a) Såfremt spørgsmål 1 a) — c) og spørgsmål 3 besvares benægtende, skal artikel 371 i direktiv 2006/112/EF da fortolkes således, at en medlemsstat i overensstemmelse med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder har mulighed for delvist at opretholde en fritagelse for advokatydelser, når disse ydelser leveres til ikke-momspligtige borgere?
- b) Skal artikel 371 i direktiv 2006/112 endvidere fortolkes således, at en medlemsstat i overensstemmelse med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder har mulighed for delvist at opretholde en fritagelse for advokatydelser, når disse ydelser leveres til borgere, der er berettiget til retshjælp i henhold til en national retshjælpsordning?

(¹) EUT L 347, s. 1.

Appel iværksat den 27. november 2014 af Aguy Clement Georgias, Trinity Engineering (Private) Ltd og Georgiadis Trucking (Private) Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 18. september 2014 i sag T-168/12, Georgias m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen

(Sag C-545/14 P)

(2015/C 046/32)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Aguy Clement Georgias, Trinity Engineering (Private) Ltd og Georgiadis Trucking (Private) Ltd (ved H. Mercer, QC, og barrister I. Quirk)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen

Appellanternes påstande

- Rettens afgørelse ophæves i sin helhed.
- Appellanterne gives medhold i deres påstande for Retten (med undtagelse af erstatningen, der skal fastsættes af Retten).
- Subsidiært hjemvises sagen til Retten.
- Sagsøgte tilpligtes under alle omstændigheder at betale appellanternes omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanterne anført fire anbringender.

1. Første anbringende om, at Retten begik en fejl ved at fastslå, at forordning nr. 314/2004⁽¹⁾ beføjede Rådet til at tilføje personer til bilaget hertil alene med den begrundelse, at de var medlemmer af Zimbabwes regering (præmis 57 og 66 i Rettens dom).
  - Forordning nr. 314/2004 (herefter »forordningen«) skal fortolkes i overensstemmelse med fælles holdning 2004/161/FUSP⁽²⁾ (herefter »den fælles holdning«), som den havde til formål at gennemføre.
  - Retten undlod at tage hensyn til den fælles holdnings artikel 4, som krævede, at de i bilaget nævnte personer også var involveret i aktiviteter, der alvorligt undergraver demokrati og respekt for menneskerettigheder og retsstatsforhold i Zimbabwe.
2. Andet anbringende om, at Retten begik en fejl ved at fejlfortolke den fælles holdnings artikel 5, stk. 1, hvilket medførte, at den foretog en ukorrekt anvendelse af forordningen (dommens præmis 57).
  - I modsætning til det, som Retten fastslog i dommen, fastsatte den fælles holdnings artikel 5, stk. 1, ikke, at de i bilaget til den fælles holdning og forordningen anførte personer enten var medlemmer af regeringen eller personer, der alvorligt undergraver demokrati og respekt for menneskerettigheder og retsstatsforhold i Zimbabwe.
  - I realiteten stillede den fælles holdning, og dermed også forordningen, et krav om, at de i bilaget anførte personer opfyldte begge disse betingelser.
3. Tredje anbringende om, at Retten begik en fejl ved at fortolke tilføjelsen af ordene »og som sådan« (tilføjet den 25.6.2007) til opførelsen af senator Aguy Clement Georgias i bilaget til forordningen (og den fælles holdning) som »blot [...] en præcisering« af, at den blotte status som medlem af regeringen var tilstrækkelig til at være omfattet (dommens præmis 58).
  - Den korrekte fortolkning af de ord, der blev føjet til opførelsen af senator Aguy Clement Georgias på listen, var, at der retligt set var tale om en anerkendelse af behovet for at tage hensyn til den fælles holdnings artikel 4, ud over at være medlem af regeringen, idet de ord, der stod efter »og som sådan«, nøjagtigt modsvarede kravene i artikel 4.
  - Retten begik en fejl ved at fortolke tilføjelsen af disse ord som »blot [...] en præcisering« af, at den blotte status som medlem af regeringen var tilstrækkelig til at være omfattet.
4. Fjerde anbringende om, at Retten begik en fejl ved at fastslå, at senator Aguy Clement Georgias for så vidt angår påstanden om, at der forelå en tilsidesættelse af retten til forsvar, ikke havde redegjort for, hvilke forhold han ville have påberåbt sig, hvis han var blevet hørt (dommens præmis 108).
  - Det fremgik tydeligt af stævningen, at senator Aguy Clement Georgias skrev til Rådet (brevet blev fremlagt) og derefter blev fjernet fra listen.

- Desuden opregnede stævningen en lang liste over punkter, som klart ville være blevet fremsat over for Rådet, hvis senator Aguy Clement Georgias var blevet givet mulighed herfor.
- Under disse omstændigheder begik Retten en retlig fejl ved at fastslå, at senator Aguy Clement Georgias ikke havde redegjort for, hvilke forhold han ville have påberåbt sig, hvis han var blevet hørt.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 314/2004 af 19.2.2004 om visse restriktive foranstaltninger over for Zimbabwe (EUT L 55, s. 1).

⁽²⁾ Rådets fælles holdning 2004/161/FUSP af 19.2.2004 om forlængelse af restriktive foranstaltninger over for Zimbabwe (EUT L 50, s. 66).

**Appel iværksat den 1. december 2014 af Canon Europa NV til prøvelse af kendelse afsagt af Retten
(Sjette Afdeling) den 16. september 2014 i sag T-34/11, Canon Europa NV mod Europa-
Kommissionen**

(Sag C-552/14 P)

(2015/C 046/33)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Canon Europa NV (ved avocat P. De Baere og advogado P. Muñiz)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

- Den af Retten afsagte kendelse i sag T-34/11 ophæves helt.
- Appellen antages til realitetsbehandling.
- Sagen hjemvises til Retten til afgørelse i henhold til appellanterns påstande.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne i appelsagen og sagen ved Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellen er baseret på følgende to anbringender:

For det første begik Retten en retlig fejl ved fortolkningen og anvendelsen af artikel 263 TEUF, da den konkluderede, at forordningen »omfatter gennemførelsesforanstaltninger« i den nævnte bestemmelses forstand.

For det andet har Retten tilsidesat appellanterns ret til at blive hørt, og den har foretaget en urigtig retlig kvalificering af de af appellantern fremlagte beviser eller alternativt fordrejet disse beviser.

**Appel iværksat den 1. december 2014 af Kyocera Mita Europe BV til prøvelse af kendelse afsagt af
Retten (Sjette Afdeling) den 16. september 2014 i sag T-35/11, Kyocera Mita Europe BV mod Europa-
Kommissionen**

(Sag C-553/14 P)

(2015/C 046/34)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Kyocera Mita Europe BV (ved avocat P. De Baere og advogado P. Muñiz)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

- Den af Retten afsagte kendelse i sag T-35/11 ophæves helt.
- Appellen antages til realitetsbehandling.
- Sagen hjemvises til Retten til afgørelse i henhold til appellantens påstande.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne i appelsagen og sagen ved Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellen er baseret på følgende to anbringender:

For det første begik Retten en retlig fejl ved fortolkningen og anvendelsen af artikel 263 TEUF, da den konkluderede, at forordningen »omfatter gennemførelsesforanstaltninger« i den nævnte bestemmelses forstand.

For det andet har Retten tilsidesat appellantens ret til at blive hørt, og den har foretaget en urigtig retlig kvalificering af de af appellantenten fremlagte beviser eller alternativt fordrejet disse beviser.

Sag anlagt den 4. december 2014 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-557/14)

(2015/C 046/35)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved G. Braga da Cruz og E. Manhaeve, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 260, stk. 1, TEUF, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at opfylde den dom, der blev afsagt den 7. maj 2009 i sag C-530/07 ⁽¹⁾, Kommissionen mod Den Portugisiske Republik.
- Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale en tvangsbøde på 20 196 EUR for hver dags forsinkelse i opfyldelsen af den ovenfor nævnte dom, der blev afsagt i sag C-530/07, regnet fra datoen for afsigelse af dom i nærværende sag og indtil datoen for opfyldelsen af den dom, der blev afsagt i den førnævnte sag C-530/07.
- Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale et fast dagligt beløb på 2 244 EUR fra datoen for afsigelsen af dom i den nævnte sag C-530/07 indtil datoen for afsigelse af dom i nærværende sag eller indtil datoen for opfyldelsen af den dom, der blev afsagt i den førnævnte sag C-530/07, såfremt denne dato indtræffer først.
- Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

l) **Fastsættelse af sanktionen:** Den bør baseres på følgende tre kriterier:

1. **Overtrædelsens karakter:** Kommissionen foreslår en koefficient på 3 for overtrædelsens karakter på en skala fra 1 til 20. Ifølge meddelelse fra Kommissionen om gennemførelse af EF-traktatens artikel 228 (herefter »meddelelsen fra 2005«) beregner Kommissionen denne koefficient under hensyn til nedenstående:

a) **Betydningen af de EU-retlige regler, der var genstand for overtrædelsen:** Det fremgår af artikel 1, 2, artikel 3, stk. 1, og artikel 4, samt bilag I til Rådets direktiv 91/271/EØF⁽²⁾ af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand (herefter »direktiv 91/271/EØF«), at udlødning af ikke-renset byspildevand til vandrecipienter forårsager en forurening, der i væsentligt omfang har konsekvenser for kvaliteten af vandet i disse vandrecipienter og de dertil knyttede økosystemer. Opsamling og rensning af al byspildevand fra byområder med over 15 000 personækvivalenter (PE) har afgørende betydning for bevaringen og forbedringen af kvaliteten af de vandrecipienterne, vand- og landøkosystemer, der er direkte afhængige af disse vandmasser, samt for den fulde og korrekte gennemførelse af andre af Unionens direktiver.

b) **Overtrædelsens følger for interesser af generel og individuel art:**

— Miljøbeskyttelse og beskyttelse af folkesundheden vedrører en interesse af generel art. En ufuldstændig opfyldelse af Domstolens dom i sag C-530/07 (herefter »Domstolens dom«) medfører en betydelig risiko for miljøforurening og har konsekvenser for folkesundheden.

— En ufuldstændig opfyldelse af Domstolens dom kan ligeledes berøre anvendelsen af andre af Den Europæiske Unions direktiver og har direkte virkninger på borgernes mulighed for at drage fordel af ikke-forurenede vandrecipienter, der muliggør fritidsaktiviteter, hvilket har betydning for turistsektoren og den dertil knyttede økonomiske aktivitet.

c) **Andre skærpene og formildende omstændigheder:**

— **Formildende omstændigheder:**

i) Antallet af byområder med over 15 000 personækvivalenter, som ikke overholder artikel 4 i direktiv 91/271/EØF blev nedbragt fra 15 til 2 fra datoen for afsigelsen af Domstolens dom i henhold til artikel 258 TEUF.

ii) For så vidt angår byområdet Vila Real de Santo António er et nyt rensningsanlæg sat i drift fra 2009, og kun tre zoner i dette byområde er ikke tilsluttet dette rensningsanlæg. For så vidt angår Matosinhos kan det nuværende rensningsanlæg foretage en primær rensning af byspildevandet, der herefter udledes i havet via en kloakudledning under havet mere end to kilometer fra kysten.

Ifølge de portugisiske myndigheder berører dette ikke badevandskvaliteten.

— **Skærpene omstændigheder:**

i) Dommen kan ikke opfyldes fuldt ud inden 2018, selv om forpligtelserne til opsamling og rensning som omhandlet i nærværende sag skulle have været gennemført senest den 31. december 2000.

ii) De omhandlede bestemmelser i direktiv 91/271/EØF, som Den Portugisiske Republik fortsat overtræder, indeholder klare forpligtelser.

iii) De tidsrammer, som de portugisiske myndigheder har fremlagt for Kommissionen er blevet tilsidesat på en måde, som Kommissionen finder alvorlig.

iv) Det høje antal traktatkrænkelssøgsmål mod Portugal og endog domme, der allerede er afsagt af Domstolen på dette bestemte område vedrørende rensning af byspildevand viser en gentagen ulovlig adfærd, der endvidere foregår i en sektor, hvor konsekvenserne for folkesundheden og miljøet er særligt store.

2. **Overtrædelsens varighed:** Under hensyn til den tid, der allerede er forløbet siden datoen for afsigelsen af Domstolens dom, foreslår Kommissionen anvendelse af den maksimale koefficient for varigheden af overtrædelsen, dvs. 3.
3. **Behovet for at sikre sanktionens præventive virkning:** Således som anført i meddelelsen fra 2005 tages den præventive virkning i betragtning ved hjælp af en »n«-faktor, som svarer til et gennemsnit, der baseres dels på den pågældende medlemsstats bruttonationalprodukt (BNP), dels på stemmewægten i Rådet. Den »n«-faktor, der for nuværende anvendes på Den Portugisiske Republik er 3,40.

II. **Beregning af sanktionens størrelse:**

a) **Daglig tvangsbøde for forsinkelse:**

— I overensstemmelse med meddelelsen fra 2005 beregnes tvangsbøden således:

multiplikation af en ensartet grundsats med en koefficient, der afspejler overtrædelsens karakter, og med en koefficient, der afspejler dens varighed, samt med »n«-faktoren, det vil i nærværende sag sige $660 \times 3 \times 3 \times 3,40 = 20\,196$ EUR pr. dag.

— For at sikre en progressiv nedsættelse af den daglige tvangsbøde, foreslår Kommissionen at dividere det daglige bødebeløb for forsinkelse (20 196 EUR) med antallet af personækvivalenter, for hvilke dommen endnu ikke er opfyldt. Ifølge de seneste oplysninger er antallet af personækvivalenter, for hvilke direktiv 91/271 endnu ikke overholdes, 321 950. Kommissionen foreslår således at dividere værdien af den ensartede grundsats (20 196 EUR/dag) med 321 950.

— Resultatet af denne division ($20\,196 : 321\,950$), dvs. 0,06 EUR pr. dag, vil blive fratrukket værdien af den ensartede grundsats for hver personækvivalent, der i mellemtiden er blevet lovliggjort.

b) **Fast beløb**

— Metoden for beregning af det daglige beløb, der anvendes i forbindelse med fastsættelsen af det faste beløb, ligner den for det daglige beløb til fastsættelse af tvangsbøden og består i at multiplicere en ensartet grundsats med en koefficient, der afspejler overtrædelsens karakter, og multiplicere det derved opnåede resultat med en fast faktor for hvert land (»n«-faktoren), som er en faktor, der både afspejler den pågældende medlemsstats betalingssevne og det antal stemmer, den har i Rådet.

— Kommissionen vil imidlertid med henblik på det faste beløb tage udgangspunkt i en grundsats, der er lavere end den, der finder anvendelse i forbindelse med tvangsbøden, idet medlemsstatens adfærd i forbindelse med en overtrædelse er mere forsømmelig, når der afsiges dom i henhold til artikel 260 TEUF, i det omfang overtrædelsen varer ved til trods for de to domme afsagt af Domstolen. Den ensartede grundsats med henblik på betaling af det faste beløb er på nuværende tidspunkt fastsat til 220 EUR pr. dag, uden at der her foreslås nogen koefficient for varigheden af overtrædelsen.

— Under hensyntagen til den ensartede grundsats, koefficienten for overtrædelsens karakter og »n«-faktoren, beløber det daglige beløb med henblik på fastsættelse af det faste beløb sig til $220 \times 3 \times 3,40 = 2\,244$ EUR.

c) **Undersøgelse af det faste minimumsbeløb**

— Det er nødvendigt at undersøge — under hensyn til det faste minimumsbeløb, der er fastsat for den omhandlede medlemsstat — om der for Domstolen skal foreslås et dagligt beløb eller et fast beløb. Med henblik herpå skal den samlede akkumulerede værdi af det daglige beløb til fastsættelse af det faste beløb, der er beregnet indtil datoen for Kommissionens afgørelse (om at anlægge sag i henhold til artikel 260 TEUF), sammenlignes med det faste minimumsbeløb, der er fastsat for den omhandlede medlemsstat.

— Antallet af dage, der er forløbet mellem datoen for afsigelsen af Domstolens dom (den 7. maj 2009) og datoen for Kommissionens afgørelse om, at anlægge sag i henhold til artikel 260 TEUF (den 16. oktober 2014) er 1 987 dage. Følgelig er — på datoen for den nævnte Kommissionsafgørelse — den samlede akkumulerede værdi af det daglige beløb til fastsættelse af det faste beløb $2\,244$ EUR $\times$ 1 987 dage = 4 458 828 EUR.

- Det faste minimumsbeløb, der er fastsat for Portugal, er for nuværende 1 875 000 EUR.
- Således foreslår Kommissionen — henset til, at den samlede akkumulerede værdi af det daglige beløb til fastsættelse af det faste beløb den 16. oktober 2014 er højere end det faste minimumsbeløb, der er fastsat for Portugal — at Portugal pålægges at betale et dagligt beløb som beregnet i forbindelse med fastsættelsen af det faste beløb, dvs. 2 244 EUR pr. dag regnet fra datoen for afsigelsen af Domstolens dom indtil datoen for afsigelsen af dommen i henhold til artikel 260 TEUF, eller indtil den dato, hvor Portugal opfylder den første af disse domme, såfremt denne dato indtræffer først.

⁽¹⁾ EU:C:2009:292.

⁽²⁾ EFT L 135, s. 40

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Spanien) den 5. december 2014 — Mimoun Khachab mod Delegación de Gobierno en Álava

(Sag C-558/14)

(2015/C 046/36)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Mimoun Khachab

Sagsøgt: Delegación de Gobierno en Álava

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 7, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 2003/86/EF ⁽¹⁾ af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som giver mulighed for at nægte familiesammenføring, hvis referencepersonen ikke råder over faste og regelmæssige indtægter, der er tilstrækkelige til, at denne kan forsørge sig selv og sine familiemedlemmer, på baggrund af de nationale myndigheders fremadrettede vurdering af udsigterne til opretholdelse af de økonomiske midler i året efter datoen for ansøgningen med udgangspunkt i udviklingen i referencepersonens midler i de seneste seks måneder forud for dette tidspunkt?

⁽¹⁾ EUT L 251, s. 12.

Appel iværksat den 5. december 2014 af Kongeriget Sverige til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 25. september 2014 i sag T-306/12, Darius Nicolai Spirlea og Mihaela Spirlea mod Europa-Kommissionen

(Sag C-562/14 P)

(2015/C 046/37)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Kongeriget Sverige (ved C. Meyer-Seitz)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen, Darius Nicolai Spirlea og Mihaela Spirlea, Kongeriget Danmark, Republikken Finland, Den Tjekkiske Republik og Kongeriget Spanien

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt den 25. september 2014 af Den Europæiske Unions Ret i sag T-306/11 ophæves.
- Kommissionens afgørelse af 21. juni 2012 om afslag på at give ægtefællerne Spirlea aktindsigt i de dokumenter, som de har begæret aktindsigt i, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale Kongeriget Sveriges omkostninger i forbindelse med appellsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for appellen fremsat tre anbringender.

Med det første anbringende gøres det gældende, at Retten har fortolket artikel 4, stk. 2, tredje led, i Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter ⁽¹⁾ fejlagtigt, idet den vurderede, at Kommissionen, når den påberåber sig undtagelsen om beskyttelse af undersøgelser, kan basere sig på en generel formodning med henblik på at give afslag på aktindsigt i dokumenter vedrørende et EU-pilotprojekt, som er en etape, der går forud for en eventuel formel indledning af en traktatkrænkelserprocedure, og at Kommissionen ikke begik en retlig fejl ved at fortolke den nævnte bestemmelse i forordningen således, at den kunne give afslag på begæringen om aktindsigt i de omtvistede dokumenter vedrørende et EU-pilotprojekt, uden at foretage en konkret og individuel undersøgelse af dem.

Med det andet anbringende gøres det gældende, at Retten har fortolket artikel 4, stk. 2, sidste sætningsled, i forordning nr. 1049/2001 fejlagtigt, idet den fastslog, at Kommissionens vurdering af, at der ikke forelå en mere tungtvejende offentlig interesse i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 4, stk. 2, sidste sætningsled, i forordning nr. 1049/2001, ikke er behæftet med nogen fejl.

Med det tredje anbringende gøres det gældende, at Retten har anvendt EU-retten fejlagtigt, idet den vurderede, at i forbindelse med behandlingen af en sag vedrørende forordning nr. 1049/2001 skal lovligheden af en anfægtet retsakt inden for rammerne af et annullationssøgsmål, der er anlagt i henhold til artikel 263 TEUF, bedømmes i forhold til de faktiske og retlige omstændigheder, der forelå på tidspunktet for den anfægtede retsakts vedtagelse.

⁽¹⁾ EFT L 145, s. 43.

Appel iværksat den 5. december 2014 af Dansk Automat Brancheforening til prøvelse af dom afsagt den 26. september 2014 af Retten (Femte Afdeling) i sag T-601/11, Dansk Automat Brancheforening mod Europa-Kommissionen

(Sag C-563/14 P)

(2015/C 046/38)

Processprog: dansk

Parter

Appellant: Dansk Automat Brancheforening (ved K. Dyekjær, T. Høg og J. Flodgaard, advokater)

De andre parter i appellsagen: Europa-Kommissionen, Kongeriget Danmark, Republikken Malta, Betfair Group plc, Betfair International Ltd, European Gaming and Betting Association (EGBA)

Påstande

1. Rettens dom af 26. september 2014 i sag T-601/11 ophæves
2. Det fastslås, at søgsmålet i sag T-601/11 kan antages til realitetsbehandling

3. Sagen hjemvises til Retten til prøvelse i realiteten af de af appellanten i første instans nedlagte påstande
4. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger for Retten og Domstolen — Subsidiært i forhold til påstand 4: Intervenienterne tilpligtes at betale egne omkostninger for Retten og Domstolen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Hovedanbringendet er, at Rettens afvisning af at tillægge appellanten søgsmålsret er urigtigt, idet Retten har anlagt en urigtig forståelse og/eller urigtig anvendelse af de i TEUF art. 263, stk. 4, angivne kriterier for søgsmålsret til prøvelse af en afgørelse truffet af Kommissionen i henhold til TEUF art. 107, stk. 3, litra c.

Specielt har retten anvendt begrebet »individuel berørt« i TEUF art. 263, stk. 4 urigtigt, idet dette begreb ikke er fortolket korrekt i overensstemmelse med Domstolens praksis og dermed heller ikke anvendt korrekt. I den forbindelse har Retten (1) fejlagtigt antaget, at det forhold at den mekanisme, der skader de konkrete medlemmer af den sagsøgende brancheforening, også rammer andre, udelukker at disse medlemmer er individuelt berørt, (2) med urette hævdede, at de pågældende medlemmer alene har anført at være i konkurrence med støttemodtagerne, (3) og dermed fejlagtigt undladt at lægge vægt på de konkrete beregninger, som apellanterne havde fremlagt og som peger mod at støtten uundgåeligt vil have væsentligt negativ indvirkning på apellanternes stilling på markedet, og (4) i øvrigt — i tillæg til fejlen nævnt under (1) — fejlagtigt overset, at den mekanisme, der indebar den væsentlige negative indvirkning ikke er den samme for alle udbydere. Retten har herudover (5) fejlagtigt lagt til grund, at apellanterne må påvise en allerede realiseret indtægtsnedgang for at have søgsmålsret, (6) fejlagtigt afvist negativ indvirkning på grundlag af udokumenteret anden hypotetisk årsag til negativ påvirkning, og (7) set bort fra, at kravene til søgsmålsret skal lempes fordi Kommissionens afgørelse om at tillade støtten efter art. 107, stk. 3, litra c, ikke havde været genstand for reel administrativ forudbehandling.

Endvidere har retten (8) anvendt begrebet »regelfastsættende retsakt, som ikke omfatter gennemførelsesforanstaltninger« forkert, idet Retten fejlagtigt har antaget, at den under søgsmålet anfægtede afgørelse forudsætter gennemførelsesforanstaltninger, samt (9) fejlagtigt tilkendt intervenienterne omkostninger.

Appel iværksat den 8. december 2014 af Romonta GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 26. september 2014 i sag T-614/13, Romonta GmbH mod Europa-Kommissionen

(Sag C-565/14 P)

(2015/C 046/39)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Romonta GmbH (ved Rechtsanwältinnen I. Zenke og M.-Y. Vollmer)

Den anden part i appellsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 26. september 2014 i sag T-614/13 ophæves.
- Europa-Kommissionens afgørelse 2013/448/EU af 5. september 2013 om nationale gennemførelsesforanstaltninger vedrørende foreløbig gratis tildeling af drivhusgasemissionskvoter i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF⁽¹⁾ annulleres, for så vidt som denne afgørelses artikel 1, stk. 1, giver appellanten afslag på tildeling af de yderligere kvoter for den tredje emissionshandelsperiode fra 2013-2020, der var blevet ansøgt om på grundlag af den klausul om tilfælde, hvor der foreligger en urimelig byrde, som er fastsat i § 9, stk. 5, i TEHG⁽²⁾.
- Subsidiært hjemvises sagen til Retten til afsluttende afgørelse.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med sagen for Retten og appelsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Det første anbringende: tilsidesættelse af EU-retten på grund af en fejlagtig anvendelse af proportionalitetsprincippet

For det første tilsidesætter Rettens dom EU-retten, fordi Retten fejlagtigt har fortolket afgørelse 2011/278/EU⁽¹⁾ som udtømmende og derudover ligeledes fejlagtigt har anset denne afgørelse for at være forholdsmæssig. En tildeling af yderligere kvoter i tilfælde, hvor der foreligger en urimelig byrde, ville også være mulig i henhold til afgørelse 2011/278/EU, da der foreligger et tilfælde af force majeure. Retten har endvidere ved efterprøvelsen af lovligheden af afgørelse 2011/278/EU afvejet retsgoderne fejlagtigt med hinanden, idet den har givet miljøbeskyttelsen en højere rang end appellants eksistens.

2. Det andet anbringende: tilsidesættelse af EU-retten på grund af en tilsidesættelse af appellants grundlæggende rettigheder

Dommen er også fejlagtig, for så vidt som Retten med sin afgørelse har tilsidesat appellants grundlæggende rettigheder, navnlig artikel 15, stk. 1, og artikel 16 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, der beskytter erhvervsudøvelse og ejendom. Retten er fejlagtigt gået ud fra, at disse grundlæggende rettigheds væsentligste indhold ikke er blevet berørt. Dette er imidlertid ikke tilfældet. Uden tildelingen af yderligere kvoter i et tilfælde, hvor der foreligger en urimelig byrde, kan appellanten nemlig hverken fortsætte sin virksomhed som producent af montanvoks eller fortsat udnytte sit anlæg til at udvinde montanvoks.

3. Det tredje anbringende: tilsidesættelse af EU-retten på grund af en tilsidesættelse af subsidiaritetsprincippet

For det tredje tilsidesætter Rettens dom EU-retten, fordi Retten fejlagtigt er gået ud fra, at Forbundsrepublikken Tyskland ikke har kompetence til at opstille en regel om tilfælde, hvor der foreligger en urimelig byrde (TEHG's § 9, stk. 5). I denne forbindelse har Retten imidlertid overset, at Europa-Kommissionen med henblik på opstillingen af fordelingsreglerne kun har kompetence, for så vidt som den også faktisk udøver sin kompetence. Kommissionens regler omfatter imidlertid netop ikke atypiske tilfælde som appellants tilfælde. For så vidt forbliver reguleringskompetencen hos medlemsstaterne.

4. Fjerde anbringende: tilsidesættelse af processuelle regler på grund af utilstrækkelig eller modsigende begrundelse

Retten har argumenteret utilstrækkeligt og modsigende i forbindelse med følgerne af bestemmelser om tilfælde, hvor der foreligger en urimelig byrde, i forbindelse med den carbon leakage-virkning, der må forventes ved en tildeling af yderligere kvoter i tilfælde, hvor der foreligger en urimelig byrde, samt i forbindelse med årsagen til appellants konkrete risiko for likvidation og den har dermed tilsidesat elementære processuelle regler.

⁽¹⁾ EUT L 240, s. 27.

⁽²⁾ Gesetz über den Handel mit Berechtigungen zur Emission von Treibhausgasen (Treibhausgas-Emissionshandelsgesetz, den tyske lov om handel med drivhusgasemissioner — TEHG)

⁽³⁾ Kommissionens afgørelse af 27.4.2011 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF, EUT L 130, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona (Spanien) den 9. december 2014 — Ismael Fernández Oliva mod Caixabank S.A.

(Sag C-568/14)

(2015/C 046/40)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ismael Fernández Oliva

Sagsøgt: CaixaBank S.A.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør artikel 43 i den spanske lov om civil retspleje, der hindrer retten i at foreslå parterne en eventuel udsættelse af en civil sag, når en anden ret har forelagt et præjudicielt spørgsmål for Den Europæiske Unions Domstol, en klar begrænsning af artikel 7 i direktiv 93/13/EØF⁽¹⁾ for så vidt angår medlemsstaternes pligt til at sikre, at der i forbrugernes og de konkurrerende erhvervsdrivendes interesse findes egnede og effektive midler til at bringe anvendelsen af urimelige kontraktvilkår i aftaler, der indgås mellem forbrugere og en erhvervsdrivende, til ophør?
- 2) Udgør artikel 721, stk. 2, i den spanske lov om civil retspleje, der hindrer retten i ex officio at bestemme eller foreslå vedtagelse af retsbevarende foranstaltninger i individuelle søgsmål, hvor der er nedlagt påstand om, at et generelt kontraktvilkår erklæres ugyldigt, fordi det er urimeligt, en klar begrænsning af artikel 7 i direktiv 93/13/EØF for så vidt angår medlemsstaternes pligt til at sikre, at der i forbrugernes og de konkurrerende erhvervsdrivendes interesse findes egnede og effektive midler til at bringe anvendelsen af urimelige kontraktvilkår i aftaler, der indgås mellem forbrugere og en erhvervsdrivende, til ophør?
- 3) Bør virkningerne af de eventuelle retsbevarende foranstaltninger, der vedtages enten ex officio eller efter opfordring fra en part inden for rammerne af et individuelt søgsmål, forlænges indtil der foreligger en endelig afgørelse enten i den individuelle sag eller i den kollektive sag, der har betydning for gennemførelsen af individuelle søgsmål, med henblik på at sikre egnede og effektive midler som fastsat i det nævnte direktivs artikel 7?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler (EFT L 95, s. 29).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona (Spanien) den
9. december 2014 — Jordi Carné Hidalgo og Anna Aracil Gracia mod Catalunya Banc, S.A.**

(Sag C-569/14)

(2015/C 046/41)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Jordi Carné Hidalgo og Anna Aracil Gracia

Sagsøgt: Catalunya Banc, S.A.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør artikel 43 i den spanske lov om civil retspleje, der hindrer retten i at foreslå parterne en eventuel udsættelse af en civil sag, når en anden ret har forelagt et præjudicielt spørgsmål for Den Europæiske Unions Domstol, en klar begrænsning af artikel 7 i direktiv 93/13/EØF⁽¹⁾ for så vidt angår medlemsstaternes pligt til at sikre, at der i forbrugernes og de konkurrerende erhvervsdrivendes interesse findes egnede og effektive midler til at bringe anvendelsen af urimelige kontraktvilkår i aftaler, der indgås mellem forbrugere og en erhvervsdrivende, til ophør?
- 2) Udgør artikel 721, stk. 2, i den spanske lov om civil retspleje, der hindrer retten i ex officio at bestemme eller foreslå vedtagelse af retsbevarende foranstaltninger i individuelle søgsmål, hvor der er nedlagt påstand om, at et generelt kontraktvilkår erklæres ugyldigt, fordi det er urimeligt, en klar begrænsning af artikel 7 i direktiv 93/13/EØF for så vidt angår medlemsstaternes pligt til at sikre, at der i forbrugernes og de konkurrerende erhvervsdrivendes interesse findes egnede og effektive midler til at bringe anvendelsen af urimelige kontraktvilkår i aftaler, der indgås mellem forbrugere og en erhvervsdrivende, til ophør?

- 3) Bør virkningerne af de eventuelle retsbevarende foranstaltninger, der vedtages enten ex officio eller efter opfordring fra en part inden for rammerne af et individuelt søgsmål, forlænges indtil der foreligger en endelig afgørelse enten i den individuelle sag eller i den kollektive sag, der har betydning for gennemførelsen af individuelle søgsmål, med henblik på at sikre egnede og effektive midler som fastsat i det nævnte direktivs artikel 7?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler (EFT L 95, s. 29).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado Mercantil N° 3 de Barcelona (Spanien) den 9. december 2014 — Nuria Robirosa Carrera og César Romera Navales mod Banco Popular Español S. A.

(Sag C-570/14)

(2015/C 046/42)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado Mercantil de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Nuria Robirosa Carrera og César Romera Navales

Sagsøgt: Banco Popular Español S.A.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør artikel 43 i den spanske lov om civil retspleje, der hindrer retten i at foreslå parterne en eventuel udsættelse af en civil sag, når en anden ret har forelagt et præjudicielt spørgsmål for Den Europæiske Unions Domstol, en klar begrænsning af artikel 7 i direktiv 93/13/EØF⁽¹⁾ for så vidt angår medlemsstaternes pligt til at sikre, at der i forbrugernes og de konkurrerende erhvervsdrivendes interesse findes egnede og effektive midler til at bringe anvendelsen af urimelige kontraktvilkår i aftaler, der indgås mellem forbrugere og en erhvervsdrivende, til ophør?
- 2) Udgør artikel 721, stk. 2, i den spanske lov om civil retspleje, der hindrer retten i ex officio at bestemme eller foreslå vedtagelse af retsbevarende foranstaltninger i individuelle søgsmål, hvor der er nedlagt påstand om, at et generelt kontraktvilkår erklæres ugyldigt, fordi det er urimeligt, en klar begrænsning af artikel 7 i direktiv 93/13/EØF for så vidt angår medlemsstaternes pligt til at sikre, at der i forbrugernes og de konkurrerende erhvervsdrivendes interesse findes egnede og effektive midler til at bringe anvendelsen af urimelige kontraktvilkår i aftaler, der indgås mellem forbrugere og en erhvervsdrivende, til ophør?
- 3) Bør virkningerne af de eventuelle retsbevarende foranstaltninger, der vedtages enten ex officio eller efter opfordring fra en part inden for rammerne af et individuelt søgsmål, forlænges indtil der foreligger en endelig afgørelse enten i den individuelle sag eller i den kollektive sag, der har betydning for gennemførelsen af individuelle søgsmål, med henblik på at sikre egnede og effektive midler som fastsat i det nævnte direktivs artikel 7?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler (EUT L 95, s. 29).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Belgien) den 11. december 2014
Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides — mod Mostafa Lounani**

(Sag C-573/14)

(2015/C 046/43)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Sagsøgt: Mostafa Lounani

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 12, stk. 2, litra c), i Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse⁽¹⁾ fortolkes således, at anvendelsen af den i denne bestemmelse foreskrevne udelukkelsesbestemmelse nødvendigvis er betinget af, at asylansøgeren er blevet dømt for en af de terrorhandlinger, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, i Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA af 13. juni 2002 om bekæmpelse af terrorisme⁽²⁾, der er gennemført i Belgien ved lov af 19. december 2003 om terrorhandlinger?
- 2) Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, skal faktiske omstændigheder som dem, der fremgår af præmis 5.9.2. i den appellerede dom nr. 96 933, som Conseil du contentieux des étrangers afsagde den 12. februar 2013, og som Tribunal correctionnel de Bruxelles tilskrev indstævnte ved dom af den 16. februar 2006, og på grundlag af hvilke indstævnte blev dømt for at have deltaget i en terrororganisation, da anses for handlinger, der er i strid med De Forenede Nationers mål og grundsætninger i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 12, stk. 2, litra c), i direktiv 2004/83/EF?
- 3) Er den omstændighed, at en ansøger om international beskyttelse i forbindelse med en undersøgelse af, om ansøgeren skal udelukkes fra at opnå international beskyttelse som følge af, at den pågældende er blevet dømt for at have deltaget som ledende medlem i en terrororganisation, uden at det derved er blevet konstateret, at den pågældende har begået, har forsøgt at begå eller har truet med at begå en terrorhandling, tilstrækkelig til at fastslå, at ansøgeren har deltaget i eller anstiftet til en handling som omhandlet i artikel 12, stk. 3, i direktiv 2004/83/EF, eller er det nødvendigt at foretage en individuel prøvelse af de faktiske omstændigheder i sagen og at godtgøre, at ansøgeren har deltaget i eller anstiftet til begåelsen af en terrorhandling som defineret i artikel 1 i rammeafgørelse 2002/475/RIA af 13. juni 2002 om bekæmpelse af terrorisme?
- 4) Skal en handling, der består i anstiftelse eller deltagelse som omhandlet i artikel 12, stk. 3, i direktiv 2004/83/EF, i forbindelse med en undersøgelse af, om en ansøger skal udelukkes fra at opnå international beskyttelse som følge af, at den pågældende har deltaget eventuelt som ledende medlem i en terrororganisation, vedrøre begåelsen af en terrorhandling, som defineret i artikel 1 i rammeafgørelse 2002/475/RIA af 13. juni 2002 om bekæmpelse af terrorisme, eller kan den vedrøre deltagelse i en terroristgruppe som omhandlet i den nævnte rammeafgørelses artikel 2?
- 5) Er det muligt, når der er tale om terrorisme, at udelukke en person fra at opnå international beskyttelse i henhold til artikel 12, stk. 2, litra c), i direktiv 2004/83/EF, såfremt den pågældende ikke har begået, anstiftet til eller deltaget i en voldelig handling af særlig grusom karakter som omhandlet i artikel 1 i rammeafgørelse 2002/475/RIA af 13. juni 2002 om bekæmpelse af terrorisme?

⁽¹⁾ EUT L 304, s. 12.

⁽²⁾ EFT L 164, s. 3.

RETTE

Rettens dom af 12. december 2014 — Hansen & Rosenthal og H&R Wax Company Vertrieb mod Kommissionen

(Sag T-544/08) ⁽¹⁾

(Konkurrence — karteller — markedet for paraffinvoks — beslutning, hvorved der fastslås en overtrædelse af artikel 81 EF — fastsættelse af priser — bevis for overtrædelse — retningslinjerne for beregning af bøder af 2006 — ret til forsvar — beregning af værdien af afsætningen — overtrædelsens grovhed — forbud mod tilbagevirkende gyldighed — ligebehandling — proportionalitet)

(2015/C 046/44)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Hansen & Rosenthal KG (Hamborg, Tyskland) og H&R Wax Company Vertrieb GmbH (Hamborg) (ved advokaterne J. Schulte, A. Lober og M. Dallmann)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved R. Sauer og K. Mojzesowicz, derefter ved M. Sauer og A. Antoniadis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Principalt en påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 5476 endelig af 1. oktober 2008 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/39.181 — Lysvoks), for så vidt som den vedrører sagsøgerne, og subsidiært ophævelse eller nedsættelse af den bøde, der er blevet pålagt sagsøgerne

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Hansen & Rosenthal KG og H&R Wax Company Vertrieb GmbH bærer deres egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 55 af 7.3.2009.

Rettens dom af 12. december 2014 — Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen mod Kommissionen

(Sag T-550/08) ⁽¹⁾

(Konkurrence — karteller — markedet for paraffinvoks — samordning og forhøjelse af priser — fastsættelse af priser — retningslinjerne for beregning af bøder af 2006 — ret til forsvar — bevis for overtrædelse — forældelse)

(2015/C 046/45)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen KG (Hamborg, Tyskland) (ved advokaterne U. Itzen og J. Ziebarth, og professor S. Thomas)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Antoniadis og R. Sauer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Principalt en påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 5476 endelig af 1. oktober 2008 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/39.181 — Lysvoks) for så vidt som den vedrører sagsøgeren, og subsidiært nedsættelse af den bøde, der er blevet pålagt sagsøgeren

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen KG bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 55 af 7.3.2009.

Rettens dom af 12. december 2014 — H&R ChemPharm mod Kommissionen

(Sag T-551/08) ⁽¹⁾

(Konkurrence — karteller — markedet for paraffinvoks — beslutning, hvori der fastslås en overtrædelse af artikel 81 EF — fastsættelse af priser — bevis for overtrædelse — retningslinjerne for beregning af bøder af 2006 — referenceperiode — beregning af værdien af afsætningen — overtrædelsens grovhed — fusion i perioden for overtrædelsen — ligebehandling — proportionalitet)

(2015/C 046/46)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: H&R ChemPharm GmbH (Salzbergen, Tyskland) (først ved advokat M. Klusmann og professor S. Thomas, derefter ved M. Klusmann)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Antoniadis og R. Sauer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Principalt en påstand om annullation af Kommissionens beslutning (2008) 5476 endelig af 1. oktober 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/39.181 — Lysvoks), for så vidt som den vedrører sagsøgeren, og subsidiært en påstand om nedsættelse af den bøde, som blev pålagt sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) H&R ChemPharm GmbH bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.
- 3) H&R ChemPharm betaler Retten et beløb på 10 000 EUR i henhold til artikel 90, litra a), i Rettens procesreglement.

⁽¹⁾ EUT C 55 af 7.3.2009.

Retten dom af 12. december 2014 — Eni mod Kommissionen(Sag T-558/08) ⁽¹⁾

(Konkurrence — karteller — markedet for paraffinvoks — beslutning, der fastslår en overtrædelse af 81 EF — fastsættelse af priser — bevis for overtrædelse — retningslinjerne af 2006 for beregning af bøder — ligebehandling — skærpende omstændigheder — gentagelsestilfælde — begrundelsespligt — formildende omstændigheder — stærkt begrænset deltagelse — uagtsom overtrædelse — ret til forsvar — fuld prøvelsesret)

(2015/C 046/47)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Eni SpA (Rom, Italien) (ved advokaterne M. Siragusa, D. Durante, G. Rizza, S. Valentino og L. Bellia)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre og V. Di Bucci, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Principalt en påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 5476 endelig af 1. oktober 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/39 181 — Lysvoks) samt subsidiært en påstand om annullation eller nedsættelse af den bøde, der blev pålagt sagsøgeren

Konklusion

- 1) Bøden, som er pålagt Eni SpA i henhold til artikel 2 i Kommissionens beslutning K(2008) 5476 endelig af 1. oktober 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 (EF) og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/39 181 — Lysvoks), fastsættes til 18 200 000 EUR.
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 3) Kommissionen bærer halvdelen af sine egne omkostninger og betaler halvdelen af Enis omkostninger. Eni bærer halvdelen af sine egne omkostninger og betaler halvdelen af Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 44 af 21.2.2009.

Retten dom af 12. december 2014 — Repsol Lubricantes y Especialidades m.fl. mod Kommissionen(Sag T-562/08) ⁽¹⁾

(Konkurrence — karteller — markedet for paraffinvoks — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — fastsættelsen af priser og opdeling af markeder — bevis for, at der foreligger et kartel — overtrædelsens varighed — retningslinjerne for beregningen af bøder — ligebehandling — uskyldsfornodningen — tilregnelser af ulovlig adfærd — et moderselskabs ansvar for de overtrædelser af konkurrencereglerne, som dets datterselskaber har begået — afgørende indflydelse udøvet af moderselskabet — formodning i tilfælde af en kapitalandel på 100 %)

(2015/C 046/48)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Repsol Lubricantes y Especialidades, SA, tidligere Repsol Lubricantes YPF y Especialidades, SA (Madrid, Spanien), Repsol Petróleo, SA (Madrid) og Repsol, SA, tidligere Repsol YPF, SA (Madrid) (ved advokaterne J.M. Jiménez-Laiglesia Oñate, J. Jiménez-Laiglesia Oñate og S. Rivero Mena)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre, F. Castilla Contreras og C. Urraca Caviedes, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 5476 endelig af 1. oktober 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/39.181 — Lysvoks), samt påstand om nedsættelse af den bøde, der er blevet pålagt sagsøgerne

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Repsol Lubricantes y Especialidades, SA, Repsol Petróleo, SA og Repsol, SA bærer deres egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 44 af 21.2.2009.

Rettens dom af 11. december 2014 — Formula One Licensing mod KHIM — ESPN Sports Media (F1-LIVE)

(Sag T-10/09) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket F1-LIVE — det ældre EF-figurmærke F1 og de ældre nationale ordmærker og det ældre internationale ordmærke F1 Formula 1 — relative registreringshindringer — artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, i forordning (EF) nr. 40/94 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009])

(2015/C 046/49)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Formula One Licensing BV (Rotterdam, Nederlandene) (ved advokaterne B. Klingberg og K. Sandberg)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: ESPN Sports Media Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved advokat T. de Haan)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 16. oktober 2008 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 7/2008-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Racing-Live og Formula One Licensing BV

Konklusion

- 1) Afgørelsen, der blev truffet den 16. oktober 2008 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 7/2008-1), annulleres.
- 2) Harmoniseringskontoret og ESPN Sports Media Ltd betaler de omkostninger, som Formula One Licensing BV har afholdt i sagen for Retten og for Domstolen, og de omkostninger, som dette selskab har afholdt i forbindelse med sagen for Harmoniseringskontorets appelkammer.

⁽¹⁾ EUT C 55 af 7.3.2009.

Retten dom af 11. december 2014 — Østrig mod Kommissionen(Sag T-251/11) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — elektricitet — Statsstøtte til energiintensive virksomheder — østrigsk lov om grøn elektricitet — afgørelse, hvorved en støtte erklæres uforenelig med det indre marked — begrebet statsstøtte — statsmidler — tilregnelser til staten — selektiv karakter — generel gruppefritagelsesforordning — magtfordrejning — ligebehandling)

(2015/C 046/50)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Republikken Østrig (ved C. Pesendorfer, J. Bauer, som befuldmægtigede, bistået af advokat T. Rabl)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved V. Kreuzschitz og T. Maxian Rusche, derefter ved T. Maxian Rusche og R. Sauer, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøger: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (først ved S. Behzadi-Spencer og S. Ossowski, derefter ved S. Behzadi-Spencer og L. Christie, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse 2011/528/EU af 8. marts 2011 om statsstøtte i sag C 24/09 (ex N 446/08) — Statsstøtte til energiintensive virksomheder, lov om grøn elektricitet, Østrig (EUT L 235, s. 42).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Republikken Østrig betaler sagens omkostninger.
- 3) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 232 af 6.8.2011.

Retten dom af 12. december 2014 — Xeda International mod Kommissionen(Sag T-269/11) ⁽¹⁾

(Plantebeskyttelsesmidler — ethoxyquin som aktivt stof — ikke optaget i bilag I til direktiv 91/414/EØF — tilbagekaldelse af godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder dette aktivstof — forordning (EF) nr. 2229/2004 — forordning (EF) nr. 33/2008 — fremskyndet procedure for vurdering — åbenbart urigtigt skøn — ret til forsvar — proportionalitet — berettiget forventning)

(2015/C 046/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Xeda International SA (Saint Andiol, Frankrig) (ved advokaterne C. Mereu og K. Van Maldegem)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved D. Bianchi, G. von Rintelen og P. Ondrůšek, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse 2011/143/EU af 3. marts 2011 om afvisning af at optage ethoxyquin i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF og om ændring af Kommissionens beslutning 2008/941/EF (EUT L 59, s. 71)

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Xeda International SA bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger, herunder dem, der er afholdt i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 211 af 16.7.2011.

Retten dom af 12. december 2014 — Banco Privado Português og Massa Insolvente do Banco Privado Português mod Kommissionen

(Sag T-487/11) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — finanssektoren — statsgaranti i tilknytning til et banklån — støtte, der har til formål at afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi — artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF — afgørelse, der erklærer en støtte uforenelig med det indre marked — rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder — overensstemmelse med Kommissionens meddelelser om støtte til den finansielle sektor i forbindelse med finanskrisen — berettiget forventning — begrundelsespligt)

(2015/C 046/52)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøgere: Banco Privado Português, SA (Lisabon, Portugal) og Massa Insolvente do Banco Privado Português, SA (Lisabon) (ved advokaterne C. Fernández Vicién, F. Pereira Coutinho, M. Esperança Pina, T. Mafalda Santos, R. Leandro Vasconcelos og A. Kéri)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn og M. Afonso, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse 2011/346/EU af 20. juli 2010 om statsstøtte C 33/09 (ex NN 57/09, CP 191/09) iværksat af Portugal i form af en statsgaranti til fordel for BPP (EUT 2011 L 159, s. 95).

Konklusion

- 1) Søgsmålet forkastes.
- 2) Banco Privado Português, SA, og Massa Insolvente do Banco Privado Português, SA, bærer deres egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 340 af 19.11.2011.

Rettens dom af 12. december 2014 — Crown Equipment (Suzhou) og Crown Gabelstapler mod Rådet(Sag T-643/11) ⁽¹⁾**(Dumping — import af håndbetjente palletrucks og væsentlige dele dertil med oprindelse i Kina — fornyet prøvelse — artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1225/2009 — ret til forsvar — faktisk vildfarelse — åbenbart urigtigt skøn — begrundelsespligt)**

(2015/C 046/53)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Crown Equipment (Suzhou) Co. Ltd (Suzhou, Kina) og Crown Gabelstapler GmbH & Co. KG (Roding, Tyskland) (ved advokaterne K. Neuhaus, H.-J. Freund og B. Ecker)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix, som befuldmægtiget, først bistået af advokaterne G. Berrisch og A. Polcyn, derefter af advokaterne A. Polcyn og D. Geradin)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved J.-F. Brakeland, M. França og A. Stobiecka Kuik, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1008/2011 af 10. oktober 2011 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af håndbetjente palletrucks og væsentlige dele dertil med oprindelse i Folkerepublikken Kina, udvidet til at omfatte importen af håndbetjente palletrucks og væsentlige dele dertil afsendt fra Thailand, uanset om varen er angivet med oprindelse i Thailand eller ej, efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1225/2009 (EUT L 268, s. 1), for så vidt som denne forordning vedrører sagsøgerne

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Crown Equipment (Suzhou) Co. Ltd og Crown Gabelstapler GmbH & Co. KG bærer deres egne omkostninger og betaler fire femtedele af de af Rådet afholdte omkostninger.
- 3) Rådet bærer en femtedel af sine egne omkostninger.
- 4) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 49 af 18.2.2012.

Rettens dom af 11. december 2014 — CEDC International mod KHIM Underberg (form som et græsstrå i en flaske)(Sag T-235/12) ⁽¹⁾**(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om et tredimensionalt EF-varemærke — form som et græsstrå i en flaske — ældre nationalt tredimensionalt varemærke — reel brug af det ældre varemærke — artikel 75 og artikel 76, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 — fremlæggelse af beviser for første gang for appelkammeret — skønsmæssig beføjelse i henhold til artikel 76, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 — begrundelsespligt)**

(2015/C 046/54)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: CEDC International sp. z o.o. (Oborniki Wielkopolskie, Polen) (ved advokaterne M. Siciarek, G. Rząsa et J. Mrozowski)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Den anden part sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Underberg AG (Dietlikon, Schweiz) ved advokaterne V. von Bomhard, A. Renck og J. Fuhrmann)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 26. marts 2012 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2506/2010-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Przedsiębiorstwo Polmos Białystok (Spółka Akcyjna) og Underberg AG.

Konklusion

- 1) Afgørelsen, der blev truffet den 26. marts 2012 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2506/2010-4), annulleres.
- 2) Harmoniseringskontoret bærer sine egne omkostninger og betaler de af CEDC International sp. z o.o. afholdte omkostninger.
- 3) Underberg AG bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 243 af 11.8.2012.

Rettens dom af 11. december 2014 — Coca-Cola mod KHIM — Mitico (Master)

(Sag T-480/12) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket Master — de ældre EF-figurmærker Coca-Cola og det ældre nationale figurmærke C — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009 — lighed mellem tegnene — beviser vedrørende den erhvervsmæssige brug af det ansøgte varemærke)

(2015/C 046/55)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: The Coca-Cola Company (Atlanta, Georgia, De Forenede Stater) (ved barrister S. Malynicz, solicitors D. Stone, L. Ritchie og barrister S. Baran)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Modern Industrial & Trading Investment Co. Ltd (Mitico) (Damaskus, Syrien) (ved advokat A.-I. Malami)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 29. august 2012 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2156/2011-2) vedrørende en indsigelsessag mellem The Coca Cola Company og Modern Industrial & Trading Investment Co. Ltd (Mitico).

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 29. august 2012 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2156/2011-2) annulleres.

- 2) Harmoniseringskontoret bærer sine egne omkostninger og betaler de af The Coca Cola Company afholdte omkostninger.
- 3) Modern Industrial & Trading Investment Co. Ltd (Mitico) bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 26 af 26.1.2013.

Rettens dom af 11. december 2014 — Heli-Flight mod EASA

(Sag T-102/13) ⁽¹⁾

(Civil luftfart — ansøgning om godkendelse af flyvebetingelserne for en helikopter af typen Robinson R66 — afgørelse om afslag fra EASA — annullationssøgsmål — rækkevidden af klagenævnets kontrol — rækkevidden af Rettens efterprøvelse — passivitetssøgsmål — ansvar uden for kontraktforhold)

(2015/C 046/56)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Heli-Flight GmbH & Co. KG (Reichelsheim, Tyskland) (ved advokat T. Kittner)

Sagsøgt: Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur (EASA) (ved advokaterne T. Masing og C. Eckart)

Sagens genstand

For det første en påstand om annullation af EASA's afgørelse af 13. januar 2012 om afslag på sagsøgerens ansøgning om godkendelse af flyvebetingelserne for en helikopter af typen Robinson R66 (serienummer 0034), for det andet en påstand om, at det fastslås, at EASA har udvist passivitet med hensyn til behandlingen af sagsøgerens ansøgninger af 11. juli 2011 og 10. januar 2012 vedrørende den nævnte helikopter, og for det tredje en påstand om, at EASA erstatter det tab, som sagsøgeren hævder at have lidt som følge af denne afgørelse om afslag og af denne påståede passivitet.

Konklusion

- 1) Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur frifindes.
- 2) Heli-Flight GmbH & Co. KG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 123 af 27.4.2013.

Rettens dom af 12. december 2014 — Ludwig Schokolade mod KHIM — Immergut (TrinkFix)

(Sag T-105/13) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket TrinkFix — det ældre nationale og det ældre EF-ordmærke Drinkfit — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — lighed mellem varer og tjenesteydelser — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009)

(2015/C 046/57)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Ludwig Schokolade GmbH & Co. KG (Bergisch Gladbach, Tyskland) (ved advokaterne S. Fischer og A. Brodkorb)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Pohlmann, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Immergut GmbH & Co. KG (Elsdorf, Tyskland) (ved advokaterne G. Schoenen, V. Töbelmann og S. Frenz)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 13. december 2012 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 34/2012-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Immergut GmbH & Co. KG og Ludwig Schokolade GmbH & Co. KG.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Ludwig Schokolade GmbH & Co. KG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 108 af 13.4.2013.

Retten dom af 12. december 2014 — Selo Medical mod KHIM — biosyn Arzneimittel (SELOGYN)

(Sag T-173/13) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket SELOGYN — ældre nationalt ordmærke SELESYN — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — afslag på registrering)

(2015/C 046/58)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Selo Medical GmbH (Unternberg, Østrig) (ved advokat T. Schneider)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: biosyn Arzneimittel GmbH (Fellbach, Tyskland) (ved advokaterne R. Kunz-Hallstein og H. Kunz-Hallstein)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 21. januar 2013 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2601/2011-4) vedrørende en indsigelsessag mellem biosyn Arzneimittel GmbH og Selo Medical GmbH

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Selo Medical GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 141 af 18.5.2013.

Rettens dom af 11. december 2014 — van der Aat m.fl. mod Kommissionen(Sag T-304/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — tjenestemænd- løn — årlig tilpasning af vederlag og pensioner til tjenestemænd og andre ansatte — justeringskoefficient for de tjenestemænd og andre ansatte, der gør tjeneste i Varese — vedtægtens artikel 64-65a — vedtægtens bilag IX — forordning (EU) nr. 1239/2010 — begrundelsespligt — aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — åbenbart urigtigt skøn)

(2015/C 046/59)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: Chris van der Aat (Besozzo, Italien) og de øvrige tjenestemænd og andre ansatte ved Europa-Kommissionen, hvis navne er anført i bilaget til dommen (ved advokaterne S. Orlandi, D. de Abreu Caldas og J. N. Louis)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (først ved J. Currall og D. Martin, derefter ved J. Curall og A.C. Simon, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bauer og J. Herrmann, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af EU-Personaleretten (Tredje Afdeling) den 21. marts 2013 isag F-111/11 (Sml. Pers., EU:F:2013:42), van der Aat m.fl. mod Kommissionen, med påstand om ophævelse af denne dom.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Chris van der Aat og de øvrige tjenestemænd og andre ansatte ved Europa-Kommissionen, hvis navne er anført i bilaget til dommen, bærer deres egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger i forbindelse med sagen for Retten.
- 3) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger i forbindelse med sagen for Retten.

⁽¹⁾ EUT C 245 af 24.8.2013.

Rettens dom af 12. december 2014 — Comptoir d'Épicerie mod KHIM — A-Rosa Akademie (da rosa)(Sag T-405/13) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — international registreringsansøgning, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret — figurmærket da rosa — det tidligere EF-ordmærke aROSA — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009 og regel 22 i forordning (EF) nr. 2868/95)

(2015/C 046/60)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Comptoir d'Épicerie (Paris, Frankrig) (ved advokat S. Arnaud)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved V. Melgar, som befuldmægtiget)

Den anden part sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: A-Rosa Akademie GmbH (Rostock, Tyskland) (ved advokat A. Theis)

Sagens genstand

Søgsmaal anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 22. maj 2013 af Femte Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1195/2012-5) vedrørende en indsigelsessag mellem A-Rosa Akademie GmbH og Le Comptoir d'Épicerie.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Le Comptoir d'Épicerie betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 284 af 28.9.2013.

Rettens dom af 11. december 2014 — »Millano« Krzysztof Kotas mod KHIM (formen på en chokoladeæske)

(Sag T-440/13) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om tredimensionalt EF-varemærke — formen på en chokoladeæske — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2015/C 046/61)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Zakład Wyrobów Cukierniczych »Millano« Krzysztof Kotas (Przeźmierowo, Polen) (ved advokat B. Kański)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 22. maj 2013 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 755/2012-2) vedrørende en ansøgning om registrering af det tredimensionale varemærke, der udgør formen på en chokoladeæske, som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Zakład Wyrobów Cukierniczych »Millano« Krzysztof Kotas bærer sine egne omkostninger og betaler omkostningerne afholdt af Harmoniseringskontoret.

⁽¹⁾ EUT C 344 af 23.11.2013.

Rettens dom af 12. december 2014 — AN mod Kommissionen

(Sag T-512/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — tjenestemænd — psykisk chikane — vedtægtens artikel 22a, stk. 3 — undladelse af at træffe afgørelse — urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder)

(2015/C 046/62)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: AN (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne É. Boigelot og R. Murru)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og C. Ehrbar, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af EU-Personaleretten (Anden Afdeling) den 11. juli 2014 i sag F-111/10 (Sml. Pers., EU:F:2013:114), AN mod Kommissionen, med påstand om ophævelse af denne dom.

Konklusion

- 1) Dom afsagt af EU-Personaleretten (Anden Afdeling) den 11. juli 2014 i sag F-111-10 (Sml. Pers., EU:F:2013:114), AN mod Kommissionen, ophæves for så vidt som Personaleretten undlod at tage stilling til anbringendet om ulovligheden af undersøgelsen med referencenummeret CMS 07/041.
- 2) I øvrigt forkastes appellen.
- 3) Europa-Kommissionen frifindes i den sag, som AN anlagde for Personaleretten i sag F-111/10.
- 4) AN bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger såvel i forbindelse med sagen for Personaleretten som for Retten.
- 5) Kommissionen bærer halvdelen af sine egne omkostninger såvel i forbindelse med sagen for Personaleretten som for Retten.

⁽¹⁾ EUT C 367 af 14.12.2013.

Rettens dom af 12. december 2014 — Groupe Canal + mod KHIM (Euronews (News+))

(Sag T-591/13) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket News+ — det tidligere nationale ordmærke ACTU+ — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2015/C 046/63)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Groupe Canal + (Issy-les-Moulineaux, Frankrig) (ved advokaterne L. Barissat og R. Joseph)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved V. Melgar, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Euronews (Écully, Frankrig) (ved advokaterne V. von Bomhard og J. Schmitt)

Sagens genstand

Søgsmaal anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 9. september 2013 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1533/2012-4) vedrørende en indsigelsessag mellem på den ene side Groupe Canal + og Canal + France og, på den anden side, Euronews.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Groupe Canal + betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 31 af 1.2.2014.

Rettens dom af 12. december 2014 — Wilo mod KHIM (Pioneering for You)(Sag T-601/13) ⁽¹⁾**(EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket Pioneering for You — absolut registreringshindring —
mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)**

(2015/C 046/64)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Wilo SE (Dortmund, Tyskland) (ved advokat B. Schneiders)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Schifko, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 11. september 2013 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 555/2013-4) vedrørende en ansøgning om registrering af Pioneering for You som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Wilo SE betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 24 af 25.1.2014.

Rettens dom af 11. december 2014 — Faita mod EØSU(Sag T-619/13 P) ⁽¹⁾**(Appel — personalesag — tjenestemænd — psykisk chikane — undladt bistand og tilsidesættelse af
omsorgspligt — retlig fejl — retten til forsvar)**

(2015/C 046/65)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Carla Faita (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne D. de Abreu Caldas, M. de Abreu Caldas og J.-N. Louis)

Den anden part i appelsagen: Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) (ved M. Pascua Mateo og L. Camarena Januzec, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne M. Troncoso Ferrer og F.-M. Hilaire)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten for EU-Personalesager (Anden Afdeling) den 16. september 2013 i sag F-92/11, Sml. Pers., EU:F:2013:130), med påstand om ophævelse af denne dom.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Carla Faita bærer sine egne omkostninger og betaler de af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 24 af 25.1.2014.

Rettens dom af 11. december 2014 — Monster Energy mod KHIM (REHABILITATE)(Sag T-712/13) ⁽¹⁾**(EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket REHABILITATE — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)**

(2015/C 046/66)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* Monster Energy Company (Corona, Californien, De Forenede Stater) (ved solicitor P. Brownlow)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)**Sagens genstand**

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 17. oktober 2013 af Første Appenkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 609/2013-1) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnat REHABILITATE som EF-varemærke.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Monster Energy Company betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 61 af 1.3.2014.

Rettens dom af 12. december 2014 — Heidrick & Struggles International mod (THE LEADERSHIP COMPANY)(Sag T-43/14) ⁽¹⁾**(EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket THE LEADERSHIP COMPANY — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009)**

(2015/C 046/67)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* Heidrick & Struggles International, Inc. (Chicago, Illinois, De Forenede Stater) (ved advokat A. Norris)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved I. Harrington, som befuldmægtiget)**Sagens genstand**

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 10. oktober 2013 af Andet Appenkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 338/2013-3) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnat THE LEADERSHIP COMPANY som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) *Heidrick & Struggles International, Inc.* betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 129 af 28.4.2014.

Sag anlagt den 18. november 2014 — Actega Terra mod KHIM — Heidelberger Druckmaschinen (FoodSafe)

(Sag T-766/14)

(2015/C 046/68)

Stævningen affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Actega Terra GmbH (Lehrte, Tyskland) (ved advokat C. Onken)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Heidelberger Druckmaschinen AG (Heidelberg, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede varemærke: Actega Terra GmbH

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »FoodSafe« — EF-varemærke nr. 9 502 551

Sagen for Harmoniseringskontoret: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 8. september 2014 af Fjerde Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2440/2013-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse ændres således, at ophævelsesafdelingens afgørelse af 14. oktober 2013, sagsnr. 6912 C, ophæves og ugyldighedsbegæringen vedrørende EF-varemærke nr. 9 502 551 afvises.
- Subsidiært annulleres den anfægtede beslutning.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 52, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 76, stk. 1, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 17. november 2014 — Boomkwekerij van Rijn-de Bruyn mod CPVO — Artevos og Dachverband Kulturpflanzen- und Nutztiervielfalt (Oksana)

(Sag T-767/14)

(2015/C 046/69)

Stævningen affattet på nederlandsk

Parter

Sagsøger: Boomkwekerij van Rijn-de Bruyn BV (Uden, Nederlandene) (ved advokat P. Jonker)

Sagsøgt: EF-Sortsmyndigheden (CPVO)

De andre parter i sagen for appelkammeret: Artevos GmbH (Karlsruhe, Tyskland) og Dachverband Kulturpflanzen- und Nutztiervielfalt e. V. (Bielefeld, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EF-Sortsmyndigheden

Ansøger om EF-sortsbeskyttelse: Boomkwekerij van Rijn-de Bruyn BV

Den omtvistede EF-sortsbeskyttelse: Oksana — ansøgning nr. 2005/1046

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 2. juli 2014 af appelkammeret ved EF-Sortsmyndigheden i sag A007/2013

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Som en konsekvens af denne annullation gives der medhold i sagsøgerens klage over EF-Sortsmyndighedens afgørelser R 1232, OBJ 13-086, OBJ 13-087, OBJ 13-088 og OBJ 13-090, sagsøgerens sort bedømmes til at være (fuldstændig) ny i henhold til artikel 10 i forordning nr. 2100/94, og sagsøgerens sort meddeles EF-sortsbeskyttelse.
- EF-Sortsmyndigheden og de andre parter tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 10 og 76 i forordning nr. 2100/94.

Sag anlagt den 14. november 2014 — CGI Luxembourg og Intrasoft International mod Parlamentet

(Sag T-769/14)

(2015/C 046/70)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: CGI Luxembourg SA (Bertrange, Luxembourg) og Intrasoft International SA (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokat N. Korogiannakis)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgernes påstande

- Europa-Parlamentets afgørelse om at vælge sagsøgernes bud som den anden kontrahent i rækkefølgen for delkontrakt 3 »Udvikling og vedligeholdelse af produktionsinformationssystem« i den offentlige udbudsprocedure (»CfT«) nr. PE/ITEC/ITS14 »Ekstern levering af it-tjenester« og Europa-Parlamentets afgørelse om at tildele den første underleverandørkontrakt til »Steel consortium« annulleres.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsøgerne erstatning for tab som følge af kontrakttabet.
- Subsidiært tilpligtes Europa-Parlamentet at betale sagsøgerne erstatning for tab som følge af mistet mulighed.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger og andre udgifter i forbindelse med dette søgsmål, selv hvis der ikke gives sagsøgerne medhold i de nedlagte påstande.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Det første anbringende om fejl i vurderingsformelen, modstridende anvisninger til tilbudsgiverne, tilsidesættelse af udbudsbetingelserne, tilsidesættelse af gennemsigtighedsprincippet og princippet om god forvaltningsskik.
  - Sagsøgerne har gjort gældende, at vurderingsformelen, som forelagt i de tekniske specifikationer, indeholdt en række fejl. Derudover anvendte vurderingsudvalget en anden formel end den bekendtgjorte uden at underrette tilbudsgiverne herom, og anvendte værdier i en anden tabel end den i svarene til tilbudsgivernes spørgsmål angivne.
2. Det andet anbringende om en tilsidesættelse af finansforordningens artikel 110 og af artikel 149 i den delegerede forordning — Den formel, som blev anvendt, fører ikke til kontraktens tildeling til det økonomisk mest fordelagtige bud.
  - Sagsøgerne har gjort gældende, at den tabel, fra hvilken vurderingsudvalget udledte de værdier, der skulle anvendes i forbindelse med vurderingsformelen, ikke svarer til den fremgangsmåde, hvorefter kontrakten forventes gennemført. Som følge deraf svarer de forhold, der tages i betragtning, ikke til Europa-Parlamentets virkelige behov, hvilket nødvendigvis vil føre til, at underleverandørkontrakterne tildeles budgivere, der ikke tilbyder det økonomisk mest fordelagtige bud for Europa-Parlamentets behov.
3. Det tredje anbringende om udbudsbekendtgørelsens uklarhed og tvetydighed.
  - Sagsøgerne har gjort gældende, at Europa-Parlamentet gennem sine skrivelser har indført en fortolkning af de tekniske specifikationer, som er i modstrid med andre afsnit i de samme specifikationer, svarene fra Europa-Parlamentets egne tjenestegrene på tilbudsgivernes spørgsmål og den tildelte kontrakts formål. De tekniske specifikationer kan som følge heraf vildlede tilbudsgiverne, hvorved de forhindres i at udarbejde den bedste prisstrategi og dermed afgive det bedste bud.
4. Det fjerde anbringende om en tilsidesættelse af begrundelsespligten, af adgangen til effektive retsmidler og af et væsentligt formkrav.
  - Sagsøgerne har gjort gældende, at de oplysninger, som blev meddelt dem gennem Europa-Parlamentets skrivelser efter bekendtgørelsen af kontraktens tildeling i den anfægtede udbudsbekendtgørelse, ikke udgør en tilstrækkelig begrundelse, eftersom oplysningerne i vidt omfang var utilstrækkelige til at give sagsøgerne mulighed for at anvende vurderingsformelen og kontrollere den korrekte vurdering heraf. Europa-Parlamentet redegjorde ikke fuldt ud for de oplysninger, der blev taget i betragtning med henblik på anvendelsen af vurderingsformelen, selv om den første underleverandørs økonomiske bud var den afgørende faktor for at tildele sagsøgerne pladsen som det andet bedste bud, idet sagsøgernes bud i det store og hele blev placeret på førstepladsen i forbindelse med kvalitetsvurderingen af buddene, og rækkefølgen først ændredes først efter, at prisen blev taget i betragtning.
5. Femte anbringende om en tilsidesættelse af udbudsbetingelserne og af finansforordningens artikel 107, stk. 1, litra a).
  - Sagsøgerne har gjort gældende, at to af de virksomheder, som deltager i »udelukkelses«-bud, herunder den første underleverandør i del 3, ifølge offentligt tilgængelige oplysninger er blevet fusioneret og derfor ikke kan tildeles de ovennævnte kontrakter. De ovennævnte kontrahenter ville åbenlyst befinde sig i en interessekonflikt, hvis de virkelig blev anmodet om at gennemføre kontrakten.

Sag anlagt den 24. november 2014 — Red Lemon mod KHIM — Lidl Stiftung (ABTRONICX2)

(Sag T-776/14)

(2015/C 046/71)

Stævningen affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Red Lemon Inc. (Hong Kong, Kina) (ved advokaterne T. Wieland og S. Müller)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede varemærke: Red Lemon Inc.

Det omtvistede varemærke: EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »ABTRONICX2« — registreringsansøgning nr. 8 534 943

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 4. september 2014 af Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2078/2013-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og indsigelsen afvises.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Appel iværksat den 28. november 2014 af Den Europæiske Centralbank til prøvelse af Personalerettens dom af 18. september 2014 i sag F-26/12, Cerafogli mod ECB

(Sag T-787/14 P)

(2015/C 046/72)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Den Europæiske Centralbank (ved E. Carlini og M. López Torres, som befuldmægtigede, bistået af advokat B. Wägenbaur)

Den anden part i appelsagen: Maria Concetta Cerafogli (Rom, Italien)

Appellantens påstande

- Dommen af 18. september 2014 i sag F-26/12, *Cerafogli mod ECB*, ophæves.
- De påstande, som appellanten nedlagde i første instans, tages til følge.
- Hver part tilpligtes at bære sine egne omkostninger

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremført fire anbringender.

1. Det første anbringende om en fejlagtig overføring af Grolch-retspraksis til personalesager, hvorved der er sket en fejlfortolkning af rækkevidden af princippet om effektiv retsbeskyttelse i lyset af chartrets artikel 47, og en utilstrækkelig begrundelse.
2. Det andet anbringende om en manglende hensyntagen til institutionens ret til forsvar, idet formålet med den forudgående procedure er blevet underkendt, og en manglende hensyntagen til relevante faktiske omstændigheder og fejlfortolkning af retssikkerhedsprincippet.

3. Det tredje anbringende om fejlagtige konklusioner, som er blevet udledt af karakteren af en ulovlighedsindsigelse, fejlfortolkningen af artikel 277 TEUF og af retssikkerhedsprincippet
4. Fjerde anbringende om en fejlfortolkning af princippet om effektiv retsbeskyttelse, manglende hensyntagen til de faktiske omstændigheder i nærværende sag og en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.

**Appel iværksat den 5. december 2014 af Eric Vanhalewyn til prøvelse af Personalerettens dom af
25. september 2014 i sag F-101/13, Osorio m.fl. mod EEAS**

(Sag T-792/14 P)

(2015/C 046/73)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Eric Vanhalewyn (Grand Baie, Mauritius) (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)

Den anden part i appelsagen: Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EEAS)

Appellantens påstande

- Dom afsagt af Retten for EU-Personalesager (Tredje Afdeling) den 25. september 2014 i sag F-87/12 (Osorio mod EEAS) ophæves.
- Der træffes en ny afgørelse med følgende indhold:
  - Den anfægtede afgørelse annulleres.
  - EU-Udenrigstjenesten tilpligtes at betale sagens omkostninger i begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Det fremgår af stævningen, at appellanten har nedlagt påstand om ophævelse af dom afsagt af Personaleretten (Tredje Afdeling) den 25. september 2014 i sag F-101/13, Osorio m.fl. mod EEAS.

Til støtte for appellen har appellanten anført tre anbringender.

1. Det første anbringende vedrører en retlig fejl, idet Personaleretten fastslog dels, at EEAS' undladelse af at vedtage almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 10, i bilag X til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (herefter »vedtægten«) var berettiget på grund af den omstændighed, at EEAS endnu, for så vidt angår anvendelsen af denne bestemmelse, befandt sig i en tilpasningsperiode, dels, at tilsidesættelsen af forpligtelsen til at vedtage almindelige gennemførelsesbestemmelser kun med føje kan påberåbes af appellanten, såfremt denne godtgør, at ansættelsesmyndigheden har anvendt denne bestemmelse vilkårligt.
  2. Det andet anbringende vedrører en retlig fejl, som Personaleretten begik, idet den fandt, at EEAS' begrundelse af den anfægtede afgørelse var lovlig, selv om de grunde, der havde bragt ansættelsesmyndigheden til at tilsidesætte personaleudvalgets negative udtalelse, ikke fremgik.
  3. Det tredje anbringende vedrører en retlig fejl, som Personaleretten begik, idet denne fandt, at ansættelsesmyndigheden, da der ikke forelå nogen almindelige gennemførelsesbestemmelser, kunne tage hensyn til andre parametre end dem, der er fastsat i vedtægten, med henblik på at måle omfanget af vanskelighederne i forbindelse med levevilkårene på tjenestestedet uden for Den Europæiske Union.
-

Sag anlagt den 6. december 2014 — Skype mod KHIM — Sky International (SKYPE)**(Sag T-797/14)**

(2015/C 046/74)

*Stævningen affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Skype (Dublin, Irland) (ved solicitors A. Carboni og M. Browne)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Sky International AG (Zug, Schweiz)**Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret***Ansøger:* Skype*Det omtvistede varemærke:* EF-ordmærket »SKYPE« — EF-varemærkeansøgning nr. 9 724 394*Sagen for Harmoniseringskontoret:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 29. september 2014 af Fjerde Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1075/2013-4)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres og ansøgningen hjemvises til Harmoniseringskontoret til videre foranstaltning.
- Harmoniseringskontoret og eventuelle intervenienter tilpligtes at bære deres egne omkostninger og at betale sagsøgerens omkostninger, herunder omkostningerne forbundet med klagesagens behandling ved Fjerde Appelkammer i sag R 1075/2013-4 og med indsigelse B 1 870 834 ved indsigelsesafdelingen.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 4. december 2014 — Laboratorios ERN mod KHIM — michelle menard (Lenah.C)**(Sag T-802/14)**

(2015/C 046/75)

*Stævningen affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Laboratorios ERN, SA (Barcelona, Spanien) (ved advokat S. Correa)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* michelle menard GmbH — Berlin cosmetics (Berlin, Tyskland)**Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret***Ansøger af det omtvistede varemærke:* michelle menard GmbH — Berlin cosmetics*Det omtvistede varemærke:* EF-ordmærket »Lenah.C« — EF-varemærkeregistriering nr. 10 426 617*Sagen for Harmoniseringskontoret:* Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 24. september 2014 af Fjerde Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2260/2013-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret og, i givet fald, den anden part i sagen for appelkammeret, tilpligtes at betale (solidarisk) sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 3. december 2014 — August Storck mod OHMI (gengivelse af firkantet emballage i farverne hvid og blå)

(Sag T-806/14)

(2015/C 046/76)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: August Storck KG (Berlin, Tyskland) (ved advokaterne P. Goldenbaum, I. Rohr, T. Melchert og A. Richter)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af figurmærket (gengivelse af emballage i form af en firkant) — international registrering nr. 1 169 244, hvor Den Europæiske Union er designeret

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 8. september 2014 af Femte Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 644/2014-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale sagsøgerens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 12. december 2014 — Italien mod Kommissionen

(Sag T-809/14)

(2015/C 046/77)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved avvocato dello Stato P. Gentili og G. Palmieri, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Notat HR.A 2 af 2. oktober 2014 fra generaldirektøren for menneskelige ressourcer ved Europa-Kommissionen til generaldirektøren for Den Europæiske Union ved Den Italienske Republiks udenrigsministerium annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Dette søgsmål er anlagt til prøvelse af det ovennævnte notat, der blev affattet efter opslaget om stilling som direktør for Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer (Luxembourg) (KOM/2014/10356) — hvilket allerede er blevet anfægtet med søgsmålet i sag T-636/14 — og som indeholder en stillingtagen til den påståede forskel mellem det omhandlede opslag og formularen på internetadressen til indgivelse af de respektive ansøgninger, som begrænser de sprog, hvorpå ansøgningerne kan indgives, til fransk, engelsk og tysk.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Det første anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 18 TEUF og artikel 24, stk. 4, TEUF, artikel 22 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel 1 og 2 i forordning nr. 1 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område og artikel 1d, stk. 1 og 6, i personalevedtægten, for så vidt som opslaget ved henvisningen til Kommissionens internetside, der indeholdt disse bindende bestemmelser, krævede af ansøgerne, at de skulle indgive deres cv og begrundelse på engelsk, fransk eller tysk, i stedet for på et hvilket som helst af Den Europæiske Unions sprog. For at rette op på disse fejl burde Kommissionen ifølge sagsøgeren have ændret internetsiden og have forlænget ansøgningsfristerne.
2. Det andet anbringende vedrører tilsidesættelse af princippet om berettigede forventninger og princippet om loyalt samarbejde (artikel 4, stk. 3, TEU) for så vidt som Kommissionen under proceduren til vedtagelse af det pågældende stillingsopslag formelt set flere gange havde forsikret den italienske regering om, at den ovennævnte sproglige forskelsbehandling ville blive fjernet, men foretog sig det modsatte ved udarbejdelsen af opslaget og forberedelsen af de operationelle regler for den internetside, som opslaget henviser til med henblik på indgivelsen af ansøgningerne.
3. Det tredje anbringende vedrører en begrundelsesmangel, idet afgørelsen burde have været vedtaget af Kommissionens formand eller den kompetente kommissær, og ikke af generaldirektøren for menneskelige ressourcer.

Sag anlagt den 12. december 2014 — BPC Lux 2 m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-812/14)

(2015/C 046/78)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: BPC Lux 2 Sàrl (Senningerberg, Luxembourg), BPC UKI LP (George Town, Caymanøerne), Bennett Offshore Restructuring Fund, Inc. (George Town, Caymanøerne), Bennett Restructuring Fund LP (Wilmington, De Forenede Stater), Queen Street Fund Ltd (George Town, Caymanøerne), BTG Pactual Global Emerging Markets and Macro Master Fund LP (George Town, Caymanøerne), BTG Pactual Absolute Return II Master Fund LP (George Town, Caymanøerne), CSS LLC (Chicago, De Forenede Stater), Beltway Strategic Opportunities Fund LP (George Town, Caymanøerne), EJP Debt Opportunities Master Fund LP (George Town, Caymanøerne), EJP DO Fund (Cayman) LP (George Town, Caymanøerne), TP Lux HoldCo (Luxembourg, Luxembourg), VR Global Partners LP (George Town, Caymanøerne), Absalon II Ltd (Dublin, Irland), CenturyLink, Inc. Defined Benefit Master Trust (Denver, De Forenede Stater), City of New York Group Trust (New York, De Forenede Stater), Dignity Health (San Francisco, De Forenede Stater), GoldenTree Asset Management Lux Sàrl (Luxembourg, Luxembourg), GoldenTree High Yield Value Fund Offshore 110 Two Ltd (Dublin, Irland) og San Bernardino County Employees Retirement Association (San Bernardino, De Forenede Stater) (ved solicitors J. Webber og M. Steenson og advokat P. Fajardo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens beslutning af 3. august 2014 om ikke i proceduren SA.39250 at rejse indsigelse mod den foranstaltning, som Portugal har anmeldt vedrørende omstruktureringen af Banco Espírito Santo S.A. (BES), annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat to anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen har begået retlige og processuelle fejl og anlagt et urigtigt skøn, idet den åbenlyst har undladt at foretage en korrekt vurdering af kontrafaktiske forhold, særlig med hensyn til tilgængeligheden af privat kapital til at deltage i omstruktureringen af BES.
  - Kommissionen har tilsidesat talrige forpligtelser i henhold til Bankmeddelelsen, idet den har undladt overhovedet at vurdere, eller alternativt har undladt at give en begrundelse for, hvorfor: a) støtten var begrænset til det nødvendige minimum, b) privat kapital var blevet anvendt så vidt muligt, c) en undtagelse til kravet om, at indehavere af efterstillet gæld bidrager fuldt ud, fandt anvendelse på grundlag af indvirkning på den finansielle stabilitet og uforholdsmæssighed, og d) princippet om, at ingen kreditorer må stilles ringere, var blevet overholdt.
  - Kommissionen undlod at undersøge kontrafaktiske forhold og antog derfor faktisk ukorrekt, at det eneste alternativ til de anmeldte foranstaltninger var en likvidation af BES. Kommissionen undlod at tage beviser for, at ny privat kapital var tilgængelig og kunne have formindsket den statsstøtte, som krævedes ved den anmeldte foranstaltning, i betragtning.
  - Kommissionen var under en forpligtelse til at indlede den formelle undersøgelsesprocedure i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF. Kommissionen har ved at undlade at gøre dette tilsidesat sagsøgernes processuelle rettigheder i henhold til denne bestemmelse.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat sagsøgernes processuelle rettigheder ved at undlade at indlede den formelle undersøgelsesprocedure.
  - Anmeldelsen gav objektivt set anledning til væsentlige vanskeligheder ved såvel bedømmelsen af de faktiske forhold som den retlige bedømmelse.
  - Kommissionens foreløbige vurdering, som blev foretaget i løbet af én søndag, kan ikke have været fuldstændig og tilstrækkelig henset til betydningen af og vanskelighederne forbundet med undersøgelsens genstand.
  - Kommissionen havde grund til at tro, at de oplysninger, den var i besiddelse af, kunne være upålidelige eller som minimum skulle kontrolleres, før de kunne lægges til grund.
  - Kommissionen undlod at tage Bankmeddelelsens punkt 50-53, som etablerer en rednings- og omstrukturingsproces i to stadier for krisesituationer, som den BES står i, i betragtning.
  - Kommissionen havde en forpligtelse til at indlede en formel undersøgelse. Kommissionens undladelse af at gøre dette fratog sagsøgerne som interesserede parter enhver mulighed for at deltage i proceduren, hvilket tilsidesatte deres retmæssige processuelle rettigheder i henhold til artikel 108, stk. 2.

**Sag anlagt den 12. december 2014 — Geilenkothen Fabrik für Schutzkleidung mod KHIM
(Cottonfeel)**

(Sag T-822/14)

(2015/C 046/79)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Geilenkothen Fabrik für Schutzkleidung GmbH (Gerolstein-Müllernborn, Tyskland) (ved advokat M. Straub)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »Cottonfeel« — registreringsansøgning nr. 11 935 236

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 2. oktober 2014 af Første Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2579/2013-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne forbundet med klagesagens behandling.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009
  - Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA